Protos. NICODIM MĂNDIȚĂ

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

Editura - AGAPIS - 2001

Protosinghel
NICODIM MĂNDIȚĂ

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

Se tipărește cu binecuvântarea
Prea Sfinţitului CALINIC
Episcop de Argeş și Muscel

Editura - AGAPIS - 2001

Consultant: IPS *CALINIC* - Episcop de Argeş şi Muscel

Redactor responsabil: *Pr. Nicolae Tănase*

***Editura* AGAPIS**
Str. Menţiunii nr. 7
Cod poştal 72457 Sector 2 -
***Bucureşti* Tel. 01 2410073**

I.S.B.N. - 973 - 96036 - 6-l

Rugăciune înainte de a merge la Sfânta Spovedanie

După ce ne-am scris toate păcatele făcute, de care vom fi
întrebaţi la vămi şi le-am învăţat, dacă se poate, pe de rost, ne
rugăm lui Dumnezeu să ne ajute a face o adevărată spovedanie
şi apoi roadele vrednice de pocăinţă, rostind:

Rugăciunile începătoare:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!
Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!
Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni eşti şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi şi ne curăţeşte pe noi de toată necurăţia şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte,
miluieşte-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi

pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Prea Sfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre pentru Numele Tău.

Doamne miluieşte, Doamne miluieşte, Doamne miluieşte. Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh şi acum şi pururea şi
în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri sfinţească-se Numele Tău, vie împărăţia Ta, fie voia Ta precum în cer şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum și noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin!

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, împăratul nostru Dumnezeu!

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuși Hristos, împăratul şi Dumnezeul nostru!

Trei închinăciuni, apoi îndată:

Ps. 50, Miluieşte-mă Dumnezeule... şi Simbolul Credinţei.

Rugăciunea lui Manase împăratul.

Doamne, atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor noştri, al lui Avraam, al lui Isaac, al lui Iacob, şi al seminţiei celei drepte a lor; Cel ce ai făcut cerul şi pământul, cu toată podoaba lor; Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale; Care ai încuiat adâncul şi L-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoşat şi slăvit,

înaintea Căruia toate se tem şi tremură, din pricina atotputerniciei Tale. Pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoşi! Însă nemăsurată şi neajunsă este şi mila făgăduinţei Tale, căci Tu eşti Domnul cel preaînalt, bun, îndelung răbdător şi mult milostiv, căruia îi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Doamne, după mulţimea bunătăţii Tale, ai făgăduit pocăinţă şi iertare celor ce Ţi-au greşit şi după mulţimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăinţă păcătoşilor spre mântuire. Aşadar, Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepţi, n-ai pus pocăinţă pentru cei drepţi: pentru Avraam şi Isaac şi Iacob care nu Ți-au greşit Ţie, ci ai pus pocăinţă mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele şi nu sunt vrednic a căuta şi a privi înălţimea cerului din pricina mulţimii nedreptăţilor mele. Strâns sunt eu cu multe cătuşe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu şi nu am nici loc de odihnă, pentru că te-am mâniat şi am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni şi am înmulţit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta. Am păcătuit, Doamne, am păcătuit şi fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: iartă-mă, Doamne, iartă-mă şi nu mă pierde în fărădelegile mele şi nici nu mă osândi la întuneric, sub pământ, căci Tu eşti, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ţi peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Şi te voi preaslăvi în toate zilele vieţii mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cereşti şi a Ta este slava în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuţimea Ta să mă cerţi. Miluieşte-mă, Doamne, că sunt neputincios; vindecă-mă, Doamne, că s-au desfăcut oasele mele şi Sufletul meu s-a spăimântat foarte şi Tu, Doamne, până când? Întoarce-te, Doamne, izbăveşte Sufletul meu, mântuieşte-mă pentru Mila Ta. Că nu este în moarte cel ce Te pomeneşte pe Tine şi în iad cine se va mărturisi Ţie? Ostenit-am în suspinul meu, spăla-voi în toate nopţile patul meu, cu lacrimile mele voi uda aşternutul meu. Tulburatu-s-a de necaz ochiul meu, învechitu-m-am între toți vrăjmaşii mei. Depărtaţi-vă de la mine toţi cei ce lucraţi fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele, auzit-a Domnul cererea mea, Domnul a primit rugăciunea mea. Să se ruşineze şi să se înspăimânteze toţi vrăjmaşii mei, să se întoarcă şi să se ruşineze foarte degrabă.

Psalmul 129

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie urechile Tale luând aminte spre glasul - rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea. Pentru Numele Tău, Te-am răbdat, Doamne, aşteptat-a Sufletul meu Spre cuvântul Tău, nădăjduit-a Sufletul meu spre Domnul. Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii să nădăjduiască Israel spre Domnul. Că la Domnul este milă şi multă mântuire la El şi El va izbăvi pe Israel de toate fărădelegile lui.

Rugăciune de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos

Păcătuit-am şi n-am făcut dreptate înaintea Ta Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele

mântuitoare şi juruinţele noastre cele sfinţite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez. Numele de creştin îl purtăm noi nevrednicii, iar mâinile noastre s-au făcut nevoitoare spre toată lăcomia. Picioarele grabnice şi cu cutezare spre toată alergarea cea rea. Gura, organul sfintelor rugăciuni şi al cuvintelor, am făcut-o organ a toată vorba nebunească. Ochii noştri şi toate simţirile noastre, peste măsură le-am umplut de păcate şi de toată necurăţia. De acea, Preabunule Stăpâne, multă iubirea Ta de oameni am întors-o spre mânie, noi nevrednicii. Mulţimea facerilor Tale de bine am prefăcut-o nebuneşte spre chinuri. Însă nu cu iuţimea Ta să ne cerţi pe noi, Doamne, Ţie Unuia am greşit, dar Ţie Unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită ne rugăm: „Slăbeşte, lasă, iartă, iubitorule de oameni, Stăpâne. Biruiască mulţimea îndurărilor Tale adunarea cea vicleană a păcatelor noastre. Adâncul bunătăţilor Tale cel nemăsurat să acopere marea cea amară a răutăţilor noastre! „
Adevărat, Preabunule Iisuse, ne rugăm Ţie, dăruieşte iertare păcatelor noastre, bună aşezare minţii, sănătate trupului, pace în zilele noastre, aerului bună liniştire, pământului bună rodire, credinţei celei drept măritoare creştere, unire şi pace Sfintelor Tale Biserici, surparea eresurilor, stricarea sfaturilor celor necurate şi toate lucrurile cele de folos ni le dăruieşte după neschimbatele Tale îndurări. Cel ce nu voieşti moartea păcătosului, dăruieşte nouă timp de pocăinţă, ca şi de chinurile cele veşnice, care vor să fie, să ne mântuim, cu darul şi cu iubirea de oameni a Preacuratului Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Prea Sfântul, Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune pentru recunoaşterea ticăloşiilor noastre

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel bogat în milă şi necuprins în îndurări, Care Singur din fire eşti fără de păcat şi pentru noi Te-ai făcut om fără de păcat, ascultă în ceasul acesta, această rugăciune dureroasă a mea, că sărac şi lipsit sunt eu de fapte bune şi inima mea s-a tulburat în mine! Tu, Doamne preaînalte, împărate al cerului şi al pământului, ştii că toată tinereţea mea am cheltuit-o în păcate și umblând după poftele trupului meu, m-am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Întunecându-mi-se gândul din copilărie şi până acum, niciodată nu am voit să fac voia Ta cea Sfântă; ci cu totul robindu-mă de poftele care mă înconjoară, m-am făcut de râs şi de batjocură dracilor, nicidecum în minte venindu-mi că nesuferită este urgia îngrozirii Tale asupra păcătoşilor şi gătită fiind gheena focului? Din această pricină căzând în deznădăjduire, nicidecum venind în simţire de întoarcere, m-am făcut pustiu şi gol de dragostea cea de la Tine. Că ce fel de păcate n-am făcut? Ce lucru drăcesc n-am lucrat? Ce faptă grozavă şi înverşunată n-am săvârşit, cu covârşire şi cu sârguinţă. Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupeşti; trupul mi-am spurcat prin amestecări; duhul cu totul mi l-am pângărit cu învoirea spre păcate. Toate mădularele ticălosului meu trup le-am pornit a lucra şi a sluji la păcate. Cine dar, nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tângui pe mine osânditul? Pentru că eu singur, Stăpâne, am întărâtat mânia Ta, eu singur am aţâţat urgia Ta asupra mea, eu singur am făcut răutate înaintea Ta, întrecând şi covârşind pe toţi păcătoşii cei din veac, păcătuind fără de asemănare

şi fără de iertare. Însă de vreme ce eşti mult milostiv, Iubitorule de oameni, şi aştepţi întoarcerea oamenilor, iată şi eu mă arunc pe mine, şi cad la înfricoşatul Tău Divan şi ca şi cum m-aș atinge de preacuratele Tale picioare, din adâncul Sufletului strig Ţie: Milostiveşte-te, Doamne, iartă-mă, îndurate, ajută neputinţei mele, pleacă-Te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea şi lacrimile mele să nu le treci cu vederea. Primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc şi rătăcit fiind întoarce-mă și întorcându-mă îmbrăţişează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că n-ai pus pocăinţă drepţilor şi n-ai pus iertare celor ce nu greşesc; ci ai pus pocăinţă asupra mea, a păcătosului, în acelea cu care spre întărârătarea Ta am lucrat. Gol şi descoperit stau înaintea Ta, cunoscătorule de inimi, Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele, pentru că nu pot să caut şi să văd înălţimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci, luminează-mi ochii inimii mele şi dă-mi umilinţă spre pocăinţă şi zdrobire de inimă spre îndreptare, ca să merg cu bună nădejde şi cu adevărată şi deplină adeverire la lumea cea de dincolo, lăudând şi binecuvântând totdeauna preasfânt Numele Tău: al Tatălui și al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în veci vecilor. Amin.

Rugăciune umilită pentru recunoaşterea păcatelor

Doamne mult milostive, Dumnezeule preabune, Sfinte, Care iubeşti numai binele şi urăşti tot răul, rogu-te, nu te uita la mulţimea păcatelor mele, ci priveşte la mine, fiul cel risipitor, la oaia cea rătăcită care îmi recunosc vina mea şi vin la Tine, mâhnit cu inima, zdrobit și ruşinat cerşind iertare. Doamne, fărădelegea mea eu o cunosc şi

păcatul meu este pururea înaintea mea. Sunt greu tulburat, zdruncinat şi nemângâiat. N-am linişte, nu am odihnă în Sufletul meu, văzând că m-am pus cu trup şi Suflet în slujba diavolului. Cunosc că prin multele şi feluritele păcate, pe Tine, Părintele şi Dumnezeul meu cel preabun Te-am jignit, mâhnit, amărât şi Te-am mâniat foarte mult. Păcatele mele apasă cumplit asupra mea, întocmai ca o piatră foarte grea şi rău mă mai chinuiesc. Ce voi face? Scula-mă-voi și mă voi duce la Tatăl meu şi din adâncul inimii păcătoşite, voi zice, ca şi fiul cel rătăcit: „Tată! Am greşit la cer şi înaintea Ta…”
Aceasta voiesc să o fac chiar acum. Pentru aceasta cu căință mă rog Ţie, iartă-mă pe mine păcătosul.
Doamne eu nu mai cutez să mai vin la Tine în starea aceasta păcătoasă în care mă aflu, dacă nu m-aş fi întărit de cuvintele milostivirii Tale: „Veniţi la mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi… Eu nu voiesc moartea păcătosului, ci doresc să se întoarcă de la calea lui cea rea şi să fie viu!” Cuvintele acestea mă încurajează foarte mult a veni înaintea Preotului Duhovnic şi a-mi mărturisi păcatele, acestui minunat împuternicit al Tău, care stă văzut în Scaunul Sfintei Spovedanii, în locul Tău, Dumnezeul meu, Care stai nevăzut acolo de faţă şi primeşti mărturisirea cea adevărată, pe care o facem noi păcătoşii. Rogu-te, Doamne, luminează-mi mintea, deschide-mi inima şi buzele mele, să spun numai adevărul şi să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Nu mă lăsa, Doamne, ca din vreo frică sau ruşine, să ascund vreun păcat şi să-l las nemărturisit, ci luminează-mă, Doamne, ajută-mi să-mi reamintesc şi să-mi mărturisesc toate păcatele mele, mari şi mici, cu toată umilinţa, zdrobirea inimii și căinţa, înaintea Preotului Duhovnic şi a Ta, cu hotărârea de a le părăsi desăvârşit şi a face

roade vrednice de pocăinţă ca astfel să fiu iertat ca şi mulţimea Magdalenelor, Samarinencelor, Zaheilor, tâlharilor şi a altor păcătoşi, pocăiţi după dreptarul dreptei- credințe creştineşti, care acum se veselesc în Raiul desfătărilor, îndulcindu-se pururea de nemărginita frumuseţe a Feţei Dumnezeirii Tale. Astăzi vreau a face o mărturisire cât mai amănunţită, și mai bună, mai desăvârşită, așa ca și când ar fi cea din ceasul despărţirii Sufletului meu de trup. Ajută-mi, Doamne, ca să fac această adevărată mărturisire, pentru că eu nu cunosc, ci numai Tu singur, dacă voi mai avea vreme şi prilej să mă mai mărturisesc vreodată, ori cu această mărturisire voi merge înaintea Ta, Prea drepte Judecătorule.
Doamne Dumnezeule, astăzi doresc din toată inima a mă întoarce la Tine, a mă curăți de toate păcatele, Părintele meu Cel preabun, pe Care Te-am jignit şi mâhnit, şi a mă mântui de tot păcatul. Puterile mele cele slabe încă nu sunt în stare a mă ajuta pentru a face aceasta. Deci, rogu-mă Ţie, Dumnezeule, Părintele milostivirilor, ajută-mă a **face** şi a desăvârşi această curăţire de păcate. Rogu-te, Doamne, fie-Ţi milă de mine şi iartă-mă. Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul şi Dumnezeul meu, Tu ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu. Ajută-mi, Doamne, Care ai venit să chemi, nu pe cei drepţi ci, pe cei păcătoşi, la pocăinţă, cheamă-mă şi pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, Izvorul vieţii şi Lumina lumii, Care luminezi tuturor. Primeşte-mă pe mine păcătosul. Ajută-mă a alerga la Tine, la milostivul Scaun al judecăţii Tale de aici de pe pământ, la Sfânta Spovedanie. Pentru minunata Ta întrupare, activitate Mesianică, Patimă, Crucificare şi moarte pe Cruce, pentru mântuirea noastră şi pentru

preamărita Ta înviere, rogu-te pe Tine, Care ai iertat pe vrăjmaşii Tăi răstignitori, iartă-mi şi mie toate păcatele mele!
Dumnezeule, Duhule Sfinte, mângâietorul, Vistierul bunătăţilor, înzestrătorule al nostru, cu toate bogatele Tale Daruri şi Dătătorule de viaţă, vino şi la mine păcătosul, curăţeşte-mă cu Darurile Tale cele bogate, întăreşte-mă în tot binele şi ajută-mă să mă mântuiesc şi să redobândesc fericirea; în împărăţia Ta cea Cerească, începând de aici de pe pământ.
Dumnezeule cel Preamărit în Sfânta Treime, cea de o Fiinţă şi nedespărţită, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte; ajută-mă să mă curăţesc de toate păcatele la Scaunul Judecătoresc şi milostivnic al Sfintei Spovedanii, de aici de pe pământ şi să-ţi slujesc Ţie totdeauna cu trup şi Suflet, că Ţie se cuvine, Doamne, toată Slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

ÎNDRUMĂRI LĂMURITOARE PENTRU FOLOSIREA ÎNDREPTARULUI DE SPOVEDANIE

Când mergem la spovedanie trebuie să ne străduim să nu împovărăm pe Preotul Duhovnic, prin scrierea pe larg a păcatelor noastre, pe care le găsim consemnate în acest îndreptar, aşa cum sunt ele prezentate aici. Noi am alcătuit acest îndreptar, pentru a ajuta pe fiecare credincios, să-şi cunoască păcatele cu care s-a făcut vinovat, în anumite momente ale vieţii. Întrucât păcatele au multe feţe şi multe ramificaţii, am fost nevoit să însoţesc întrebările cu multe explicaţii, de multe ori foarte pe larg, dar care nu se cade să le mai notăm pe

hârtie, decât numai păcatele singure. Dacă duhovnicul ne cere unele explicaţii, pentru a face o cumpănire dreaptă între vinovăţie şi canonul ce trebuie să-l prescrie, atunci i le vom oferi direct, la momentul cerut, fără să le mai scriem pe hârtie. Duhovnicul are o foarte mare experienţă în această privinţă şi el ascultând cu atenţie spovedania, nu are nevoie de explicaţii exagerat de amănunţite, pentru a-l înţelege pe penitent, căci acestea îi împovărează în mod inutil, sau chiar păgubitor, atât memoria cât şi programul său de activitate, mai ales în posturi.

Pentru aceasta noi sfătuim părinteşte pe cei ce vor procura acest îndreptar de spovedanie, să-l folosească cu înţelepciune. El este conceput numai să-l ajute pe om în a-şi cunoaşte şi chiar recunoaşte păcatele, iar nu pentru a fi transcris în mare parte pe hârtie, şi să se prezinte cineva în faţa Preotului, pentru ai pune la încercare şi ultima picătură de răbdare şi înţelegere, prin citirea celor scrise. La spovedanie nu este iertat a ascunde vreun păcat, dar nici nu trebuie să cădem în cealaltă latură, încât să răpim în mod nejustificat, timpul atât de preţios şi necesar, al Preotului Duhovnic, prin spunerea păcatelor pe larg, adică însoţite de explicaţii amănunţite, a modului în care am săvârşit păcatul. Având în vedere faptul, că mulţi credincioşi vor merge cu pregătiri de spovedanie făcute după acest Îndreptar, la Preoţii de parohie, care sunt foarte solicitaţi, având timpul drămuit, pentru a le veni în ajutor şi a evita unele nemulţumiri ce pot să apară, cu ajutorul lui Dumnezeu am alcătuit un rezumat al îndreptarului pentru spovedanie, care să îndrume pe cel ce doreşte să se spovedească, cum să-şi noteze cât mai concis păcatele pe hârtie, ca să nu-l reţină prea multă timp pe Preot în Scaunul

Spovedaniei. Astfel, oricine vrea să se pregătească de spovedanie, trebuie să aibă în faţă întotdeauna îndreptarul de Spovedanie cu păcatele scrise pe larg, şi pe care le-am numerotat de la 1 la 464. El începe să citească şi să urmărească ce păcate a făcut şi în momentul în care a ajuns la un păcat pe care consideră că l-a făcut, atunci merge la acest rezumat şi vede cum trebuie să-l noteze pe hârtie. După ce l-a notat continuă cu citirea în îndreptarul cu întrebările pe larg, până va găsi un alt păcat pe care trebuie să-l noteze, şi procedează cum am arătat mai sus. Pentru a fi cât mai bine înţeleşi, în rândurile ce urmează vom da unele explicaţii mai amănunţite. Acest rezumat ajută mult pe cei ce vor a se pregăti de spovedanie, dar trebuie ţinut cont că sunt unele întrebări care trebuie a se scrie fără să mai fie nevoie de prescurtare, însă majoritatea întrebărilor, nu se pot nota aşa cum sunt ele scrise, fiind însoţite de nişte explicaţii ajutătoare.

Şi ca să se înţeleagă mai bine ceea ce vrem noi să spunem aici, aducem la mijloc nişte numere ale unor păcate, de exemplu: 82-86 şi 90-94, acestea le putem scrie prescurtat: „Am crezut în superstiţii" pentru că toate acestea sunt credinţe deşarte băbeşti sau mai bine zis, păgâneşti. La fel și numerele 125 şi 126 putem să le scriem prescurtat: „am lucrat în zilele oprite". La fel şi numerele 237, 238 şi 239 putem să le scriem prescurtat: „am păcătuit cu soţia mea în zile oprite", la fel şi numerele 50; 51; 52; 53 şi 54 se pot scrie prescurtat: „am profanat Semnul Sfintei Cruci". Fie că am înjurat de Semnul Crucii, fie că l-am făcut strâmb pe faţa mea, fie că l-am călcat cu picioarele sau am ţesut forma Crucii pe covoare, sau pe aşternuturi, sau în pietre de pavaj, tot profanare se înţelege. Tot la fel şi numerele 358-368 se pot scrie

prescurtat: „am zavistuit pe alţii”, căci, ori de am duşmănit pe cineva, sau că ne-a părut rău de binele altuia, sau ne-a părut bine când a murit cineva, sau de am dorit paguba cuiva, sau de am dat sfaturi rele altora să facă aşa, sau de am lăudat pe cei ce au făcut rău altora, sau de n-am iertat pe cei ce ne-au cerut iertare, sau de suntem duşmănoşi și iubim acestea, şi altele de acest fel, tot păcatului zavistiei aparţin.
La fel şi numerele 443, 444 şi 445, putem să le scriem prescurtat: „m-am făcut părtaş la păcate străine”. Tot la fel şi numerele 446-454 putem să le scriem prescurtat: „am greşit faţă de mila trupească şi sufletească”. Şi aşa după acest rezumat se poate scrie mai prescurtat fiecare păcat, sau mai multe păcate, grupate într-un singur răspuns, aşa cum v-am arătat mai sus. Îndreptarul pe larg are la fiecare păcat sau grup de păcate, un număr de ordine, care începe de la 1 şi se termină cu 464. La rezumatul îndreptarului pentru spovedanie, am pus în paranteză la sfârşitul fiecărei întrebări nişte cifre, care sunt numerele întrebărilor din îndreptarul pe larg, care au fost prescurtate în forma respectivă. Este mai greu la început, dar după ce ne obişnuim puţin, ne va veni foarte uşor, și vom avea multă mulţumire sufletească.

La scaunul Sfintei Spovedanii

După ce ne-am socotit, cunoscut și însemnat bine toate păcatele și ne-am rugat lui Dumnezeu, apoi mergem la Duhovnic, cu umilinţă, cu frică și cu evlavie adâncă, aşa, ca şi cum ne-am duce în fata judecăţii lui Dumnezeu, ştiind că Scaunul Sfânt al Spovedaniei, e Scaunul milostivnic al judecăţii lui Dumnezeu aici pe pământ, unde ne curăţim de

păcate şi ne înaripăm pentru zborul la cer, în împărăţia lui Dumnezeiască, îngenunchem cu smerenie şi zicem: „Binecuvintează-mă, Părinte duhovnic, ca să-mi pot mărturisi toate păcatele!”Apoi continuăm aşa:

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE

PĂCATE ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

1. Am păcătuit cu încredere prea mare şi nesocotită în Dumnezeu, zicând că El e milostiv şi mă va ierta și pentru aceea pot păcătui mereu.
2. Mi-am pus în minte ca să păcătuiesc cât voi putea fără a mă înfrâna, zicând că am să mă pocăiesc la anul, la bătrâneţe, pe patul de moarte.
3. Am zis: dacă va vrea Dumnezeu mă va mântui; iar de n-o vrea, voi pieri.
4. M-am deznădăjduit de mila lui Dumnezeu, zicând că pot păcătui înainte, că tot nu mă mai iartă Dumnezeu şi tot în iad voi merge.
5. Am stat împotriva adevărului învederat, arătat şi dovedit.
6. Am întristat, stins şi alungat pe Duhul Sfânt.
7. Mi-am împietrit inima neprimind şi nepăzind cuvântul lui Dumnezeu.
8. Scripturile Dumnezeieşti le-am socotit mincinoase.
9. Am fost semeţ şi am purtat grijă a păcătui.
10. Am hulit faptele bune ale aproapelui. Am zavistuit pe aproapele totdeauna pentru Darul pe care i l-a dat Dumnezeu.
11. Din răutate n-am dat învăţătură despre articolele credinţei, celor neştiutori.
12. N-am vrut şi nu vreau să aud vorbindu-se

despre Dumnezeu, credinţă, religie.
13. Am zis că Dumnezeu e o născocire a preoţilor, dar El nu există în realitate... că omul n-are suflet.
14. Am zis că nu este Dumnezeu, nici suflet, nici îngeri, nici draci, nici altă viaţă viitoare, pentru că nu am văzut, susţinând că eu cred numai în ceea ce văd.
15. M-am împotrivit învăţăturilor preoţilor şi ale Bisericii, zicând că după moarte nu mai este judecată, răsplătirea faptelor, rai şi iad... că odată cu moartea noastră toate mor pentru noi.
16. Am zis că Dumnezeu ne-a dat uitării, nu se mai ocupă de noi.
17. Am crezut şi susţinut la calendar mai mult decât la Dumnezeu şi la învăţătura Sf. Biserici Ortodoxe.
18. Am crezut în spiritism, m-am dus la cei ce grăiesc cu morţii. M-am încrezut în felurite vedenii.
19. M-am lepădat de unica dreaptă-credinţă Ortodoxă.
20. M-am despărţit de unica Biserică a Domnului Hristos, dezertând la alte credinţe schismatice, eretice, rătăciri sectare... evrei, turci...
21. Am luptat împreună cu potrivnicii ortodoxiei la discreditarea şi distrugerea preoţilor zeloşi şi a învăţăturilor Divine şi a Bisericii lui Dumnezeu.
22. M-am lepădat de dreapta credinţă ortodoxă creştinească și am dezertat la alte credinţe eretice și rătăciri sectare.
23. Mi-am pus în minte să mă omor. M-am hotărât odată, ba şi de mai multe ori a împlini acest păcat cumplit.

PĂCATE STRIGĂTOARE LA CER

24. Am ucis pe altul cu voia mea.

25. Am făcut sodomie, bărbat cu bărbat, femeie cu femeie, eu cu altul şi altul cu mine.
26. Am preacurvit peste fire cu soţia mea şi cu alte femei (cu soţul meu şi cu alţi bărbaţi), primejduindu-mă vremelnic și veşnic.
27. Am asuprit pe cei săraci, pe văduve, pe orfani şi pe cei neputincioşi. Am oprit plata slugilor, lucrătorilor.
28. Am defăimat, batjocorit şi vorbit de rău pe părinţii mei.
29. M-am arătat nemulţumitor faţă de ei. I-am bătut.
30. Am defăimat pe Preoţii Bisericii neţinând seama de învăţăturile lor date spre folosul meu şi spre cel obştesc, după porunca lui Dumnezeu.

PĂCATE ÎMPOTRIVA CELOR ZECE PORUNCI

Porunca I

31. Am avut îndoială în privinţa credinţei întru Unul Dumnezeu Prea Sfânt: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită.
32. Am şi acum îndoială în privinţa acestei credinţe.
33. Nu cred cu destulă tărie într-un Sf. Botez care se face spre iertarea păcatelor strămoşeşti şi proprii.
34. M-am îndoit uneori asupra credinţei într-una Sf. Sobornicească și Apostolească Biserică Ortodoxă, în învăţăturile, dogmele şi în cele şapte Taine Sfinte ale ei: Botezul, Mir-ungerea, Pocăinţa, Împărtăşania, Preoţia, Nunta, Maslul.
35. N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice din lumea aceasta.
36. Am căutat să plac mai întâi oamenilor şi apoi lui Dumnezeu.
37. Am purtat numele creştinesc spre osândire

vremelnică și veşnică.
38. M-am abătut de la unica dreaptă-credinţă. M-am despărţit de unica Sf. Biserică a Domnului Hristos, de Sf. Biserică Ortodoxă, dezertând la alte credinţe: schismatice, eretice și la rătăciri sectare.
39. M-am unit cu schismaticii, ereticii și sectarii.
40. Am cercetat capiștile (adunările) lor. Am ascultat învăţăturile lor. Am cântat cântecele lor. Am citit cărţile lor eretice și sectare.
41. Am primit pe schismatici, ereticii şi rătăciţii sectari în casa mea. Am ascultat minciuno-învăţăturile lor şi le-am primit în inima mea zicând că vorbesc bine din Scripturi. M-am rugat cu ei. Am prăznuit cu ei. Am primit daruri de la ei.
42. Am părtinit ereticilor şi sectarilor, zicând că legea lor e bună şi că credinţa, viaţa lor, ar fi şi ea bună, ba şi mai bună decât a noastră, înjosind astfel credinţa noastră sfântă şi căzând sub afurisenie şi sub anatemă.
43. Am îndoială în unele părţi ale dreptei şi adevăratei credinţei noastre ortodoxe.
44. Am primit binecuvântare de la eretici. Am avut legături cu ei. M-am căsătorit cu eretic sau cu eretică.
45. Am citit cărţi schismatice, eretice şi sectare, atee... păgubitoare de suflet, care contrazic, atacă şi batjocoresc religia, Sf. Biserică Ortodoxă, cultul ei şi pe sfinţiţii ei Slujitori.
46. Am făcut glume răutăcioase și am vorbit măscăriciuni la adresa Ortodoxiei şi a Clerului.
47. Am defăimat pe orbi, şchiopi, ologi, ciungi.
48. Am grăit glume cu cuvintele Dumnezeieştilor Scripturi.
49. Am privit la diferite privelişti păcătoase, jocuri, râsuri etc.
50. M-am ruşinat a mă ruga lui Dumnezeu. M-am

ruşinat a-mi face drept, semnul Sf. Cruci pe faţa mea, am batjocorit semnul Sf. Cruci prin mătănii și prin schimonosirea ei.

51. Am făcut semnul Sf. Cruci în felurite forme în: cusături, broderii, alesături, aşternuturi, covoare... pe care le-am aşezat pe jos: în casă, în Biserică, şi-n alte locuri, unde s-a profanat Semnul biruinţei noastre, prin şederea pe el și prin călcarea cu picioarele.

52. Am făcut semnul Sf. Cruci în pietre de pavaje, mozaicuri, etc. şi l-am pus pe jos, pe trotuare, prin case, Biserici, școli, localuri publice, etc., unde s-a profanat prin călcarea cu picioarele.

53. Am făcut semnul Sf. Cruci pe faţa pământului. Şi pe cel făcut de alţii nu l-am șters.

54. Mi-am făcut semnul Sf. Cruci cu capul acoperit când am trecut pe lângă Sf. Biserică — unde e de față întotdeauna Trupul Domnului în Sf. Împărtăşanie — şi pe lângă Sf. Cruce care ne reaminteşte de răstignirea Domnului nostru Iisus Hristos.

55. Nu m-am rugat lui Dumnezeu cu credinţă, ci numai de formă, de obicei... cu ochii închişi ca sectarii.

56. M-am gândit adeseori în timpul rugăciunii la: lucruri lumeşti, oameni, vite, gospodărie, vrăjmăşii, treburi, deşertăciuni.

57. Nu m-am rugat întotdeauna cu fața îndreptată către răsărit - după rânduiala Sf. Biserici Ortodoxe; ci adeseori şi către apus, miazănoapte, miazăzi, ca unii păgâni, evrei, papistaşi, eretici şi sectari.

58. M-am rugat cu faţa îndreptată către apus, miazăzi şi miazănoapte, ca unii păgâni, papistaşi, eretici şi sectari.

59. Am zis că toate religiile sunt bune.

60. Am dus daruri și bani la altarele ereticilor.

61. Am apărat, ajutat şi încurajat pe ereticii sectari, ascultând şi urmând la capiştile lor.
62. Mi-am părăsit credinţa ortodoxă şi m-am dus la erezii şi la eretici, dându-le astfel mare curaj a huli Sfânta Biserică Ortodoxă universală a Domnului nostru Iisus Hristos.

Porunca a II-a

63. Am slujit mai mult decât lui Dumnezeu făpturilor Lui: părinţilor, copiilor, fraţilor, surorilor, soţiei, rudelor, vecinilor, prietenilor, banilor, averii, luxului, prăznuirilor drăceşti cu jocuri, cântece curveşti ş.a.
64. Am călcat poruncile lui Dumnezeu slujind poftelor păcătoase ale trupului, lumii şi diavolului.
65. M-am lăsat amăgit spre păcate de ruşinea oamenilor şi pentru bunuri pieritoare şi păcătoase plăceri trupeşti.
66. Am slujit feluritelor găteli şi împodobiri deşarte, lumeşti, ucigătoare de suflete.
67. Am slujit idolilor: adică pântecelui, mândriei, necurăţiei, curviei, preacurviei, mâniei, zgârceniei, zavistiei, lenevirii, clevetirii, râsului, petrecerilor şi ospeţelor drăceşti cu jocuri, cântece curveşti şi altor păcate idolatre de felul lor, cu voia şi le-am jertfit din agonisita mea.
68. M-am înfierbântat a mă pune în slujba feluritelor păcate.
69. Am smintit pe alţii. I-am ocărât... zicându-le că de ce sunt aşa de blânzi, de ce se lasă batjocoriţi, de ce cercetează regulat Biserica, de ce sunt rugători de Dumnezeu.
70. Am râs de cei ce se reţineau de la prăznuiri drăceşti cu jocuri, cântece curveşti, vorbe putrede, glume, fumat, băuturi spirtoase... de cei ce se spovedeau şi se împărtăşeau cu Sf. Taine,

creştineşte.
71. Am oprit pe alţii de la fapte bune.
72. Am gândit şi crezut că-i bine: a pune aşternuturi cu cruci pe jos, pe paturi, pe scaune… a pune podoabe idoleşti (bijuterii), pe faţa Sf. Icoane ale Maicii Domnului; a retrograda pe Maica Domnului cu rostirea cuvântului de „mireasă” în loc de „Maică pururea Fecioară”, a sta pe soleea Altarului; a strica aspectul Sf. Altar, în a dormita, vorbi, râde… la rugăciune, acasă şi în Sf. Biserică.
73. Am avut şi am îndoială, după învățăturile ereticilor şi sectarilor, asupra sfinţeniei Sf. Biserici, a Sf. Icoane, a Sf. Cruci și le-am hulit după satanicească socoteală a ereticilor şi sectarilor, zicând că ele sunt idoli.
74. În loc de a tămâia casele cu tămâie și smirnă după rânduiala creştinească spre slava lui Dumnezeu, eu le-am afumat cu fum de tutun spre bucuria diavolilor.
75. În loc de rugăciune şi Sf. Cruce: dimineaţa, la amiază, seara, de şapte ori în zi… mi-am făcut ţigară… Când am stat la masă, în timpul mesei şi la ridicarea de la masă, am făcut şi aprins ţigara, pipa, luleaua… am fumat bucurând pe diavolul şi mâniind pe Dumnezeu, în loc de a-I mulţumi pentru mâncare, băutură și multele bunătăţi ce mi le-a dat.
76. Am întrebuinţat stupefiante: opiu, cocaină, haşiş, marijuana… distrugându-mi sănătatea şi viaţa. La scularea din somn şi în alte vremi, am făcut ţigara dreaptă… şi Sf. Cruce strâmbă. Am afumat casa cu tutun, pufăind înaintea Sf. Icoane, care sunt în casa mea o parte din catapeteasma Bisericii, în care locuieşte Dumnezeu, de sute şi mii de ori mai mult, decât am tămâiat cu tămâie sau cu smirnă sfinţită de Preotul Bisericii. Am servit păcatul fumatului, cumpărând ţigări, dând foc ori

chibrit, fumătorilor la aprinderea ţigărilor, prin cultivarea tutunului, pregătirea lui în fabrici, prin darea de bani pentru cumpărarea tutunului şi altele, făcându-mă părtaş acestui păcat.

77. Mi-am lepădat prin radere, podoaba bărbătească, (barba şi mustăţile), aruncându-le la gunoi ca să apar mai tânăr, după voia veacului acestuia.

78. M-am pudrat, m-am parfumat, m-am spălat cu săpunuri parfumate ca să fiu atrăgătoare trupeşte.

79. M-am mascat, dându-mi altă față străină şi m-am făcut din bărbat femeie, din femeie bărbat, capră, urs, strigoi, brezaie şi în alte chipuri urâcioase înaintea lui Dumnezeu și plăcute diavolilor, după chipul idolilor egipteni, asiatici... cu cap de animale, de fiare sălbatice, de jivine, de târâtoare şi de oameni, căzând astfel sub groaznic blestem, afurisenie şi anatemă a Dumnezeieştilor Scripturi și a Bisericii lui Dumnezeu.

80. M-am dus la descântători, vrăjitori, fermecători.

81. Am descântat, ghicit, vrăjit, am făcut farmece.

82. Am citit şi am ţinut în casă cărţi de samcă, de descântece, de vrăji, de farmece şi de dezlegarea farmecelor, de explicare a viselor, a semnelor, a zodiilor. Am crezut în strigoi, vârcolaci, descântece, vrăji, farmece și în ghicitorii cu pascalia, cu planeta, cu zodia, cu Psaltirea, cu cărţile de joc, cu ghioc, bobi şi cafea, cu ceară, cositor și plumb topite și turnate în apă, în ghicitorii în palmă, după glasul cucului, cucuvelei, dobitoacelor și în mişcările lor, în ghicirea cu morţii (spiritism) şi în alte credinţe superstiţioase drăceşti.

83. Am crezut şi am spus şi altora că-mi va merge rău de-mi iese înainte un Preot, și de-mi iese cineva cu gol și altele ca acestea.

84. Am purtat baiere ca să mi se lege junghiul, am purtat roşu ca să nu mă deochi şi ţiduli. Am uns toate cu usturoi la Sf. Andrei. Am purtat pelin la Rusalii, cărţi de samcă (în Bucovina cărticică). Mi-am căutat norocul în ghicirea cu papagal şi zodii ca să văd şi ziua în care m-am născut de este bună, ori rea.
85. Am mers la cei care leagă bărbatul sau femeia ca să nu se împreune (şi fac pe ursită).
86. Când am avut vreo boală, eu sau femeia mea, copiii, părinţii, prietenii, vita mea, când am avut vreo pagubă, când mi s-a furat ceva, am părăsit ajutorul lui Dumnezeu şi Sf. Biserica Lui şi am alergat la ajutorul drăcesc cu ghicituri, descântece, farmece şi vrăji, căzând astfel sub afurisenie.
87. Am dat sfaturi viclene şi rele altora, ca să alerge la ghicitori, fermecători, vrăjitori şi descântători și la alte răutăţi, i-am îndemnat spre paguba şi ocara lor şi a numelui creştinesc, păgubindu-mi astfel mult şi sufletul meu.
88. Am purtat cercei (buton) în urechi, brăţări la mâini, mărgele, hurmuz, salbă şi zgardă la grumaz.
89. M-am împărtăşit fardată, împodobită după moda seminudului (aproape despuiată), asemenea idolilor, având buzele vopsite cu ruj, căzând în păcatul furilor de cele Sfinte şi al profanării Dumnezeieştii Împărtăşanii. Am alergat în căile pierzării şi mi-am petrecut anticreştinește viaţa pe pământ.
90. Am purtat inele în degete în afară de ziua în care m-am cununat.
91. Am făcut focuri şi am trecut peste ele la priveghiurile morţilor etc.
92. Mi-am făcut alunele pe faţă. Am purtat cămăşi împodobite cu flori, mărgele, pui etc.
93. Am avut credinţa deşartă și păgânească a

budiştilor că sufletul după ce iese din om trece într-un porc, cal, măgar, câine, ploşniţa etc.

94. Am chiuit în buţi, poloboace, linuri, vase mari, ca idolatrii. Am avut şi am multe superstiţii.

Porunca a III-a

95. Mi-am pus în gând să jur strâmb cu voia mea şi fără de voie. Am jurat strâmb la judecată şi afară de judecată, cu voie şi fără voie.

96. Am jurat drept la judecată fără să fi fost silit, ori silită. M-am îmbiat (oferit) adeseori să jur.

97. Am obiceiul rău de a zice „zău", „zău lui Dumnezeu", „ştie Dumnezeu" etc., şi a chema fără nici un rost la toate nimicurile numele lui Dumnezeu şi a Sfinţilor Lui. Am zis „Dumnezeu ştie", și altele asemenea, fără să fie vorba de nici un lucru folositor trupeşte.

98. M-am dat dracului pe mine, pe soţie, pe părinţi, pe copii, pe oameni, pe dobitoace, lucruri şi alte zidiri ale lui Dumnezeu.

99. M-am blestemat cu jurământ și fără de jurământ.

100. M-am jurat a răsplăti răul făcut de alţii cu rău.

101. Am împlinit jurămintele cele rele şi nelegiuite pe care le-am făcut cândva în mânie sau în lipsa judecăţii sănătoase.

102. În loc de a mă împăca cu aproapele meu, l-am tras la judecată şi jurământ.

103. Am judecat pe aproapele meu fără socoteală, cu nedreptate... cu asprime... fără a mă gândi la judecata lui Dumnezeu.

104. Am gândit, vorbit, susţinut că: creştinii, cei sfinţiţi (monahii, Preoţii), pot să jure oricând.

105. Am făgăduit cuiva ceva cu jurământ, gândind în aceeaşi vreme să nu împlinesc făgăduinţa.

106. Am suduit de cele sfinte... singur şi în faţa

copiilor şi a oamenilor mari, aducându-le sminteală şi învăţându-i astfel la acestea şi la alte felurite răutăţi sataniceşti, ba şi la alte nelegiuiri.
107. Am vorbit cu dispreţ despre una Sobornicească şi Apostolească Biserică spirituală şi materială.
108. Am hulit rânduielile, slujbele, învăţăturile, cântările şi altele din cele sfinte ale ei.
109. N-am împlinit făgăduinţa dată potrivit învăţăturilor Duhovniceşti, la Sf. Botez şi la primirea altei dregătorii Duhovniceşti sau obşteşti.
110. Am făcut făgăduinţe bune înaintea lui Dumnezeu în vreo strâmtorare, la vreo cumpănă grea ori atunci când am fost mai aproape de Dumnezeu şi pe urmă le-am călcat.
111. N-am lucrat din răsputeri a păzi poruncile Dumnezeieşti, ci am luptat pentru a le dispreţui, huli şi călca în picioare.
112. M-am împărtăşit cu nevrednicie cu Prea Sfântul Trup şi Sânge al Domnului Iisus Hristos.
113. După Sf. Spovedanie şi Sf. Împărtăşire, m-am întors cu ştiinţă și voinţă la păcate făcându-mă astfel, fur de cele sfinte.
114. Am scuipat în cele trei zile după ce m-am împărtăşit... în ziua în care am luat: Agheasmă Mare, Părticele, Anaforă, Agheasmă Mică... Am luat Agheasmă Mare, Părticele, Anaforă, fără pregătire, învrăjbit, certat, întinat... Am scos Părticele contra vrăjmaşilor... le-am pus pe foc... dat pe apă... cu meniri satanice.
115. Am crezut rău că cei care se împărtăşesc mor, şi de aceea nu-i bine să se împărtăşească cineva, ca să nu moară.
116. Am silit, am amăgit şi corupt pe cineva cu bani, cu îngrozire şi cu minciuni ca să jure strâmb.
117. Am întrebuinţat numele lui Dumnezeu la descântece, vrăji, ghicitorii şi la alte slujiri drăceşti,

să înşel pe cei mai simpli.
118. Am săvârşit păcatul ierosiliei.
119. Am chemat numele lui Dumnezeu să-mi ajute a păcătui şi a mă abate de la adevărata credinţă şi vieţuire creştinească şi pentru a dezerta din unica Sf. Biserică Ortodoxă, universală a Domnului Iisus Hristos, la schismatici, eretici și rătăciri sectare. Am cârtit împotriva lui Dumnezeu la vreo scârbă.
120. Am cerut în rugăciuni, de la Dumnezeu, ce nu se cădea, ce era vătămător.
121. Am făgăduit să dau slujbe, bani, veşminte, obiecte bisericeşti, case, pământ etc. la Sf. Biserică, la Sf. Mănăstiri şi Schituri; să îmbrac, să ajut pe călugări, apoi pe săraci şi pe neputincioşi și n-am dat nimic, călcându-mi astfel această făgăduinţă.
122. Am zis că copiii în zadar se botează când sunt mici, că n-au nici un fel de păcate.
123. M-am jurat zicând: să orbesc, să mor, să n-am parte de copiii mei și altele. Mi-am cerut moartea în necazuri.
124. Am necinstit numele lui Dumnezeu în felurite chipuri.

Porunca a IV-a

125. Am lucrat în Duminici și Sărbători, la mine şi la alţii. Am fost la vânătoare în acele zile sfinte.
126. Am făcut clăci în Duminici şi Sărbători. M-am dus la alţii să lucrez la clăcile făcute în Duminici și Sărbători. Am făcut clăci cu lăutari, povestiri netrebnice, vorbe scârnave, fapte nelegiuite, prăznuiri drăceşti cu jocuri, cu cântări curveşti, beţii, sfezi, sudalme ş.a.
127. Mi-am ales în Biserică locul cel mai de frunte.
128. Ca femeie ori fată mare, am trecut din pronaos în naosul Sf. Biserici şi am stat printre bărbaţi și înaintea lor.

129. N-am adus daruri la Sf. Biserică după datoria noastră creştinească.
130. Am ascultat fără evlavie Sfintele Laude Dumnezeieşti, Sf. Scripturi, predicile, cazaniile, Sf. Slujbă şi Dumnezeieştile Liturghii.
131. N-am cercetat regulat Sf. Biserică în Duminici și Sărbători, zicând că mă pot ruga şi acasă.
132. Am venit prea târziu la Sfânta Biserică. Am ieşit mai înainte de săvârşirea Sfintei liturghii, asemănându-mă lui Iuda Iscarioteanul, care înaintea celorlalţi Apostoli a plecat de la Sf. Cină.
133. N-am sfinţit zilele sfinte ale Duminicilor şi Sărbătorilor cu faptele milei trupeşti şi sufleteşti.
134. N-am citit și n-am ascultat cuvintele Dumnezeieşti din Sfânta Scriptură şi din Sfânta Tradiţie, în Duminici şi Sărbători.
135. M-am adunat cu călcătorii Legilor Dumnezeieşti şi am hulit împreună cu ei cele sfinte. Am defăimat şi clevetit pe slujitorii Dumnezeieştilor Altare și pe aproapele meu.
136. M-am dus la Sf. Biserică împodobit, ferchezuit, cu părul făcut cărări, breton, bucle, ras, pudrat, înzorzonat cu podoabe de lux, trufindu-mă cu aceste deşertăciuni sataniceşti.
137. Am cugetat cele rele şi am vorbit în Sf. Biserică, m-am uitat şi înapoi aducând cu aceasta sminteală celorlalţi rugători de Dumnezeu. Am povestit în Sf. Biserică deşertăciuni lumeşti.
138. Am oprit copiii, slugile, rudeniile, prietenii şi pe alţii de la Sf. Liturghie, de la rugăciuni şi de la ascultarea Dumnezeieştilor învăţături.
139. Am îndemnat pe alţii a părăsi unica Sfântă Biserică Ortodoxă creştinească şi a se duce la schismatici (uniaţi cu papa), la papiștași, la eretici, la calendariști și prin capiștile rătăciţilor sectari.
140. Am postit Sâmbăta şi Duminica.

141. Am făcut Sâmbăta şi Duminica plecări de genunchi (metanii mari).
142. N-am făcut metanii în zilele când trebuia.
143. Am nesocotit facerea sfintelor rugăciuni.
144. N-am lăudat pe Dumnezeu de şapte ori în zi după datorie.
145. Când n-am putut lua parte la slujba Sf. Liturghii, stând acasă, ori cu vitele la păscut, nu m-am rugat lui Dumnezeu în timpul Dumnezeieştilor Slujbe.
146. Ca femeie am intrat în Sf. Biserică când am avut curgerea de sânge lunară. Când mi-a venit aceea acolo, n-am ieşit afară repede.
147. Ca bărbat am intrat în Sf. Biserică când am avut scurgere, nespălat, neprimenit.
148. Am hulit Biserica lui Dumnezeu, și am oprit pe alţii de a merge pentru a se ruga într-însa.
149. N-am cercetat regulat Sf. Biserică în zilele Sfinte zicând că mă pot ruga şi acasă.
150. Am crezut şi vieţuit anticreştineşte, încât s-a hulit Numele lui Dumnezeu între eterodocşi, prin mine.
151. Am stat la masă şi m-am sculat de la masă fără Rugăciune, şi fără blagoslovenie.
152. Stând la masă, în timpul mâncării am mâncat cu lăcomie şi fără de rânduială, am vorbit orice, am râs şi alte neorânduieli am făcut.
153. Am zis ca şi adventiştii fac bine când serbează sâmbăta în locul Duminicii.
154. Am nesocotit hotărârea Sf. Sinod cu îndreptarea calendarului şi am lucrat vrăjmășeşte cu gândul, cu cuvântul și cu fapta pentru a învrăjbi şi pe alţii spre neascultare şi să lupte împotriva acestei hotărâri a Sf. Biserici, provocând multe crime spirituale și trupeşti prin susţinerea aceea nebunatică.

155. Am ascultat învăţătura calendariştilor zicând că Sf. Biserică este spurcată şi că Preoţii s-au papistăşit şi nu mai au Dar. Am botezat şi cununat încă odată pe cei botezaţi şi cununaţi de Preoţii ce ţin porunca Sf. Sinod privitoare la îndreptarea calendarului.
156. M-am făţărnicit că cred, vieţuiesc, după Dumnezeu, dar în realitate eram contra Ortodoxiei.

Porunca a V-a

157. Ca părinţi de copii, n-am iubit, nici am îngrijit deopotrivă de fiii noştri.
158. Am împiedicat pe fiii mei de a merge la călugărie, și după ce s-au dus, le-am oprit partea de moştenire.
159. Ca părinte trupesc, n-am purtat grijă de mântuirea fiilor şi fiicelor mele... Nu i-am crescut în învăţătura şi frica Domnului. Nu i-am învăţat rugăciunile pe care trebuie să le ştie orice creştin: Împărate Ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea Sf. Treime... Tatăl nostru... Crezul... Psalmul 50 de Pocăinţă... Poruncile Dumnezeieşti, Poruncile Bisericii, Fericirile, faptele milosteniei trupeşti şi sufleteşti; păcatele de moarte, păcatele împotriva Sf. Duh şi cele strigătoare la cer, împotriva celor 10 porunci..., de moarte, străine şi alte învăţături şi rugăciuni folositoare de suflet.
160. Nu i-am învăţat cu cuvântul şi cu pilda să se spovedească şi să se împărtăşească cu vrednicie cu Sf. Taine. Nu i-am învăţat să se ferească a se întovărăşi cu creştinii falşi şi răi, să se păzească de prieteşuguri lumeşti păgubitoare mântuirii sufletului. Ca părinte am fost prea aspru faţă de copiii mei.
161. Nu i-am certat, nici nu i-am pedepsit pentru faptele rele şi mai des pentru furtişaguri şi

desfrânări. Nu i-am oprit a pleca seara şi a umbla noaptea vagabonzi prin sat.
162. Am povăţuit pe copiii mei şi pe slugi să meargă cu vitele prin semănăturile şi ierburile de cosit ale oamenilor şi chiar anume i-am trimis.
163. Am purtat ură pe tată şi pe mamă. Nu i-am ascultat când mi-au dat învăţături folositoare de suflet. Nu i-am ascultat nici când mi-au poruncit să umblu în căi bune.
164. Am iubit pe părinţi mai mult decât pe Dumnezeu.
165. Nu i-am ascultat atunci când mi-au poruncit să nu umblu în căi rele şi de pierzare sufletească, să nu plec noaptea de acasă la clăci, jocuri și destrăbălări, şi să nu mă însoţesc cu cei răi şi nelegiuiţi.
166. Nu mi-am cinstit părinţii cu cuvântul și cu fapta.
167. I-am blestemat, suduit, îngâmfat şi i-am batjocorit zicându-le beţivi, nebuni, strigoi, curvari şi moşnegi (în batjocură).
168. Am dorit părinţilor mei boală, necazuri, tulburări şi moarte.
169. I-am părăsit și nu i-am îngrijit la necazul, bolile, slăbiciunile şi bătrâneţile lor. Nu i-am ajutat în slăbiciunile şi bolile lor, nici măcar cu cuvinte mângâietoare, nici cu cele trebuincioase întreţinerii lor trupeşti şi sufleteşti, nici cu rugăciuni sau cu alte binefaceri de care au avut lipsă. Am fost neascultător și prea aspru cu părinţii mei.
170. Nu mi-am împlinit datoriile către părinţii mei.
171. Din cauza zgârceniei, şi a nepăsării n-am plătit Sfinte liturghii, Sărindare, Panahizi... și milostenii pentru uşurarea păcatelor şi izbăvirea din muncile iadului a sufletelor răposaţilor mei.
172. Când am pierdut sau mi s-a furat ceva, când

am fost bolnav sau prigonit de vrăjmaşi, la felurite năpăstuiri şi necazuri, în loc de a alerga la Sfintele Biserici, de a plăti Sf. Liturghii... pentru izbăvirea de acestea, m-am dus la descântători, ghicitori, vrăjitori, fermecători, cu credinţa că mă pot izbăvi şi prin diavolescul lor meşteşug.

173. Am crezut în visuri. Am în casă cărţi de explicarea viselor.

174. N-am ascultat de stăpâni, de stăpânire și nici de mai-marii mei.

175. N-am avut grijă, ca stăpân, de slugile mele, le-am batjocorit şi asuprit.

176. M-am ruşinat a-mi împlini datoria mea de Păstor sufletesc.

177. Ca părinte spiritual nu m-am îngrijit de mântuirea sufletelor păstoriţilor mei.

178. M-am împotrivit învăţăturilor Preoţilor, Sf. Biserici, zicând că după moarte nu mai este Judecată, rai şi iad.

179. Am purtat ură asupra Preoţilor Bisericii.

180. I-am batjocorit, suduit, pizmuit, bătut şi i-am vorbit de rău.

181. Am fost neascultător față de Părinţii spirituali, Preoţii Bisericii Ortodoxe și de conducătorii buni ai țării.

182. I-am nesocotit, clevetit, hulit, strâmtorat, luat în râs şi m-am împotrivit lor cu obrăznicie.

183. Am lucrat împotriva rânduielilor Sfinte, prin care am pricinuit Părinţilor Duhovniceşti amărăciuni.

184. N-am păzit aşezământul (canonul) dat de Părintele meu Duhovnicesc.

185. Am învinuit şi grăit de rău pe Preoţi, zicând că sunt lacomi şi nesăţioşi.

186. Când am întâlnit pe Preot în cale, am gândit, ba chiar am și zis că e semn rău.

187. Ca bărbat nu mi-am iubit femeia mea ca pe mine însumi. Am batjocorit-o fără milă şi am bătut-o, socotind-o ca pe o roabă, iar nu ca pe o soţie legitimă, aşa cum mi-a dăruit-o Dumnezeu. Ca soţie nu m-am supus bărbatului meu.
188. L-am ocărât, dosădit, necăjit şi l-am făcut astfel de s-a și îmbolnăvit din pricina mea. L-am făcut de a suduit, drăcuit şi blestemat.
189. Pentru multă mândrie l-am silit să cheltuiască pe îmbrăcăminte luxoasă şi pe alte deşertăciuni mai mult decât s-a agonisit în casă, din care cauză am căzut în sărăcie.
190. În ale căsătoriei nu m-am supus lui.
191. Am nelegiuit amândoi contra firii, ori cu buruieni, cu leacuri pentru a nu face copii.
192. M-am despărţit de soţul meu şi m-am căsătorit iarăşi.

Porunca a VI-a

193. Am gândit să mă răzbun asupra vrăjmaşilor care mi-au făcut rău.
194. Am poftit să li se întâmple vreo pagubă mare, ba chiar şi moarte, celor ce m-au supărat şi mi-au făcut vreun necaz.
195. Am purtat pizmă asupra celor ce m-au supărat şi mâhnit. Am căutat a le face rău, a-i bate, ucide,
196. Am amărât viaţa altora, şi le-am şi zdruncinat astfel sănătatea lor. Am urât pe aproapele. Am bătut rău şi am stâlcit pe alţii.
197. Am sfătuit pe alţii la bătăi şi la ucideri.
198. Am ucis pe alţii prin lovire, armă, vărsare de sânge, otrăvire şi prin înecare.
199. Am ucis oameni cu voie, fără de voie, în război, în apărarea zisă legitimă.
200. Am ucis pe aproapele meu prin grăirea de rău sau ponegriri.

201. Am ucis pe alţii pentru a le răpi averea lor ori altceva.
202. Am contribuit la uciderea sufletească şi trupească a copiilor mei.
203. Am făcut leacuri şi doctorii otrăvitoare, injecţii ucigătoare şi am omorât cu ele pe prunci în pântece şi pe oameni, dându-le în mâncare şi băutură.
204. Am băut și întrebuinţat buruieni, doctorii ca să nu facem copii.
205. Am dat buruieni şi doctorii anume făcute, femeilor însărcinate (gravide) ca să-şi ucidă pruncii în pântece şi le-am sfătuit să-şi ucidă copiii mergând la moaşe sau la doctori ca să-i scoată cu mâna sau cu maşina. Am ucis copii în pântece şi i-am avortat.
206. Am căutat să botez pe cei avortaţi (pierduţi). Am ucis copiii după naştere, nebotezaţi. Am omorât copiii după botez. Am înăbuşit copilul (botezat) dormind. Am lăsat copilul să moară nebotezat.
207. Am lăsat copilul din nebăgare de seamă de a căzut în apă, în foc şi a murit.
208. Am abandonat copiii vii, botezaţi, în străzi, în târguri, la uşa Bisericii şi în alte locuri, pe unde trec oamenii, spre a fi găsiţi şi crescuţi.
209. Am păcătuit în înţelegere cu soţul (soţia) meu contra Legii Dumnezeieşti pentru a nu face copil.
210. Am însoțit pe alţii la ucideri.
211. Mi-am destrămat singur sănătatea mâncând și bând peste măsură, prin ospeţe, petreceri, jocuri, baluri, etc.
212. Am făcut pariuri diavoleşti că ne vom întrece în mâncări, băuturi, ridicături, sărituri, jocuri, strigări şi chiuituri nebuneşti, prin care mulţi şi-au pierdut sănătatea şi viaţa, pogorându-se cu zile în mormânt şi iad.
213. Mi-am ucis sufletul cu purtarea de grijă a

trupului spre împlinirea poftelor josnice şi a păcatelor grele.
214. Am ucis cinstea altora prin grăirea de rău.
215. Am plătit slujbe la Preoţi pentru vrăjmaşi ca să-i afurisească şi să se roage lui Dumnezeu să-i pedepsească cu boli, nenorociri (stropşeală) sau cu moarte.
216. Am câştigat bani și avere cu vicleşug, înşelătorii, minciuni, vrăji, descântece, farmece şi cu alte mijloace drăceşti, ucigându-mă pe mine şi pe alţii, sufleteşte.
217. Am fost crud cu animalele şi cu oamenii.
218. Am avortat (lepădat, pierdut) copii fără de voia mea.
219. Am împovărat şi bătut fără milă animalele, ba am şi ucis pe unele. Am chinuit păsările şi animalele.

Porunca a VII-a

220. Am avut cugete şi pofte trupeşti necuviincioase. Am stat câtăva vreme în acele cugete şi nu le-am scos din inimă imediat.
221. Am păstrat gândurile şi cugetele necurate și m-am desfătat cu ele. N-am vrut să săvârşesc păcatul, dar îndulcindu-mă cu acele gânduri josnice, am păcătuit prin ele.
222. Am căutat prilejul de a păcătui. Mi-am aţâţat singur poftele josnice în loc de a le stăpâni.
223. Încrezându-mă prea mult în puterea şi cinstea mea, nu m-am ferit a cădea în ispita poftelor rele şi a păcatelor grele.
224. Am vorbit şi am făcut fapte necuvioase înaintea celor căsătoriţi, a celor necăsătoriţi, a copiilor mei şi a altora şi înaintea oamenilor mai în vârstă.
225. M-am purtat cu obrăznicie, ca bărbat faţă de femei, (și ca femeie faţă de bărbaţi).

226. Am ascultat cu plăcere vorbele și cântecele imorale (necuviincioase) și curveşti. Am plătit cu bani, mâncări, băuturi și cu alte daruri pe lăutari, cântătorii de jocuri, cântăreţii cântecelor curveşti şi pe vorbitorii măscăriciunilor.
227. Am făcut, ţinut în casă şi am privit cu plăcere chipul ilustraţiilor, tablourilor, statuilor şi alte lucruri necuviincioase ale păcatului desfrânării. Le-am atârnat pe pereţii casei. Am un teanc (ori câteva) ilustraţii de acestea necuviincioase pe masă. Am pus fotografii şi ilustrate în ramele Sf. Icoane şi pe altele în rând cu Sf. Icoane, pe peretele de răsărit.
228. Am citit cărţi eretice, potrivnice religiei, curveşti şi necuviincioase, ba le-am împrumutat şi altora pentru a le citi.
229. Am căzut în necurăţie în timpul somnului. M-am întinat fiind treaz. Din dezmierdare, din frică şi din mare supărare.
230. Mi-am stricat fecioria cu malahia şi acum încă mai fac aceasta. Am făcut malahie eu cu altul și altul cu mine, bărbat cu bărbat, cu femeie, cu copii. Am făcut malahie femeie cu femeie.
231. Am privit feţe străine cu gânduri necurate şi am poftit fecioară, văduvă şi femeie cu bărbat, faţă mirenească, bisericească, rudenie şi de altă lege.
232. Am preacurvit cu dobitoace şi cu păsări.
233. Am păcătuit: a) curvit cu fecioară, văduvă; b) preacurvit cu femeie căsătorită; c) cu feţe bisericeşti; d) cu rude spirituale; e) cu rudenii de sânge; f) sau cu femei (bărbat) de altă lege.
234. Am trăit în concubinaj.
235. Am păcătuit cu soţia mea când era însărcinată. Am păcătuit cu alte femei (ca femeie cu alţi bărbaţi).
236. Am păcătuit cu soţia mea (cu alte persoane) pe

dinapoi ca dobitoacele.
237. Am păcătuit cu soţia mea (cu bărbatul meu), sâmbăta, Duminica, lunea, miercurea, vinerea, în cele 4 posturi și în ajunurile din cursul anului.
238. Am păcătuit în timpul curgerilor de sânge (lunare) şi până în 40 de zile de la naşterea copilului.
239. După naşterea pruncului am călcat Sf. Pravilă mergând la Sf. Biserică înainte de 40 de zile.
240. Ca tată am culcat cu mine fetele mărişoare şi ca mamă băieţii cu mine într-un pat.
241. Am jucat la horă, baluri, serate, nunţi, cumetrii; am cântat cântece curvești; am vorbit măscăriciuni. Am râs neoprit şi fără de socoteală.
242. Am umblat din casă în casă fără de treabă şi acolo mi-am pornit gura spre multe feluri de vorbe netrebnice, smintitoare și pierzătoare de suflete.
243. Am răpit fecioară sau femeie căsătorită, divorţată... necăsătorită, văduvă, am păcătuit cu ea înainte de a mă logodi şi cununa după rânduiala Sf. Biserici. Pe unele le-am necinstit şi lăsat, am necinstit-o pentru a mă cununa cu ea.
244. Am jucat cărţi, biliard, popice, table, rișcă, prâsnel, etc. prin care m-am păgubit sufleteşte pe mine şi pe alţii.
245. M-am căsătorit cu femeie de altă lege. M-am căsătorit în acelaşi timp cu două femei. M-am căsătorit cu altă femeie, câtă vreme nu eram divorţat de cea dintâi.
246. Nu m-am îngrijit, nici ostenit a salva din desfrânare pe cei căzuţi în prăpastia acestui păcat.

Porunca a VIII-a

247. Mi-am pus în gând să fur din averea aproapelui meu, a Sf. Biserici, Mănăstiri etc., să înşel şi să nu plătesc ce sunt dator. Am avut mare poftă ele a mă îmbogăţi. Am înşelat. Am vândut marfă rea în loc de

bună... Vin, lapte cu apă. Am luat preţ mai mare decât făcea marfa. Am înşelat cu cântarul şi altfel, la cumpărat şi la vândut.
248. Am asuprit pe alţii să-mi vândă şi să-mi lucreze ieftin, să-mi cumpere scump şi pentru alte pricini spre a mă îmbogăţi.
249. Prin viclenia și falsitatea mea, am păgubit pe aproapele, Biserica și Neamul.
250. Am luat de la alţii dobândă mai mare decât se cădea.
251. Am nedreptăţit pe aproapele, cinstindu-l după haine, avere, situaţie lumească, deşertăciuni... nu după credincioşia, virtutea, meritul adevărat prin: nesocotirea dreptăţii legale, facerea de rânduieli sau regulamente nedrepte, împărţirea darurilor sau a funcțiilor nu după meritul fiecăruia, ci după favor, violând cele şase porunci din Decalog, privitor la iubirea aproapelui.
252. Am furat ceva de la soţul (soţie) meu, de la părinţii mei şi ca slugă de la stăpânii mei. Am răpit, am silnicit, m-am lăcomit, am nedreptăţit.
253. Am găsit lucruri străine şi auzind ale cui sunt, nu le-am dat înapoi... le-am tăinuit şi le-am oprit în folosul meu.
254. Am luat în timpul războiului lucruri rămase de la refugiaţi, aliaţi şi de la potrivnici.
255. Am fost nemulţumit cu starea mea... adeseori m-am tulburat groaznic, neîmpăcându-mă cu soarta mea.
256. Am luat şi am ascuns ceva din averea străină şi n-am dat înapoi.
257. M-am pornit cu ură de moarte asupra celor ce m-au furat.
258. Am jefuit pe aproapele meu de cinstea şi devotamentul carierei sale.
259. Am jelit morţii păgâneşti. Am făcut glume, râs,

poveşti deşarte, am jucat mişca şi alte neorânduieli şi obrăznicii, am stat nepăsător la priveghiurile morţilor. Am pus bani la crucea lor de pe piept. Am aruncat bani peste ei în groapă. Am dat şi alte lucruri peste groapa lor. Am spart oală la darea lor în groapă... M-am purtat ca un fur faţă de răposaţii mei... N-am dat pomenirile şi pomenile ce eram dator a le face pentru ei.

260. Am luat lucruri, bani, ceară, untdelemn de la Sf. Biserică şi nu le-am dat înapoi.

261. Am răpit din averea schiturilor, mănăstirilor, bisericilor.

262. Am adus jertfă la Sfânta Biserică ce era mai prost. Am adus jertfă, liturghii, etc., la Sf. Biserică din furături, osteneli străine.

263. Am răpit din averea publică (obştească) de la primărie, percepţie, bancă, moşie, Judeţ, Stat, Administraţia pădurilor etc.

264. Am mutat hotarul. Am câştigat avere cu minciuni, viclenii, înşelăciuni, jurăminte strâmbe şi pe alte căi urâte lui Dumnezeu.

265. Am dat sfat cuiva să fure, să facă rău la alţii. Am tras pe alţii la judecată însuşindu-mi bani, avere străină prin avocaţi, mărturii mincinoase şi jurăminte false.

266. Mi-am cheltuit banii pe tutun, haine luxoase, pe felurite parfumuri, săpunuri și zorzoane femeieşti, cercei, inele, salbe, mărgele, brăţări, piepteni de lux, farduri, creme, etc., la jocuri, petreceri cu lăutari și ospeţe drăceşti.

267. Am furat de la aproapele meu: mirean, Preot, de la om singur sau cu copii. Am furat lucruri de la cei sfinţiţi şi afierosiți lui Dumnezeu, adică de la Călugări, Episcopi, Arhierei, Arhimandriţi, Protosingheli, Ieromonahi, Ierodiaconi şi alţi Clerici.

268. Am răpit suflete din Sf. Biserică Ortodoxă pe

care le-am dus în păcate, în urgii şi-n felurite blestemăţii.
269. Am răpit dregătoria (slujba) pentru câştig, fără a fi vrednic de ea. Am făgăduit... dat bani, daruri, ori altceva... ca Simon vrăjitorul, pentru cumpărarea Darului Duhului Sfânt, ca să mă fac călugăr, Diacon, Arhiereu, să dobândesc ranguri, demnităţi bisericeşti, de care nu eram vrednic, furând astfel darul și păcătuind groaznic înaintea lui Dumnezeu şi a dreptăţii Lui.
270. Am furat din vremea zilelor Sfinte.
271. Am jefuit, profanat mormintele.
272. Nu m-am ţinut de învoiala, tocmeala, contractul şi de făgăduinţele făcute cu alţii.
273. N-am lucrat după puterea mea în slujba oamenilor şi a Sf. Biserici sau a lui Dumnezeu; ci m-am lenevit a împlini datoria după starea mea ce am avut-o.
274. Nu mi-am plătit datoriile mele. Am făcut declaraţie falsă la percepţie.
275. N-am dat milostenie acelor pe care i-am văzut în lipsă.
276. N-am căutat a înlătura clevetirea, paguba ce venea asupra aproapelui meu, când mi-a stat în putinţă a face aceasta.
277. Am spart case.., am furat lucruri, vite, păsări, ouă și altele.
278. Am primit pe hoţii nepocăiţi şi lucruri furate în casa mea şi le-am ascuns.
279. Am hoţit în bande tâlhăreşti, îngrozind, terorizând lumea.. am ieşit înaintea oamenilor şi i-am jefuit la drumul mare.
280. Am stricat din răutate, averea străină: fâneţuri, grădini, semănături, pomi şi altele.
281. N-am întors paguba făcută aproapelui meu.
282. Am adunat bani cu acte false și cu vicleşug. Mi-

am însuşit bani de la pantahuza (condica de strâns) pentru Sf. Biserică.
283. Am bănuit (năpăstuit) pe alţii pentru păgubirea averii mele, a cinstei etc. Am judecat şi osândit pe alţii pe nedrept. Am răpit pacea aproapelui meu. Am stricat numele cel bun al cuiva.
284. Am băgat vrajbă între oamenii mireni şi între sfinţiţii slujitori ai Sfântului Altar.
285. Am păgubit pe aproapele meu cu minciuni şi vicleşuguri. Am împiedicat pe aproapele cu felurite hule și mijloace de a dobândi vreun bine.
286. N-am pus piedică clevetirilor pornite asupra altora când am putut şi astfel aceia au păgubit mult de pe urma acelor clevetiri.
287. Am moştenit avere agonisită de părinţi… prin furturi, jurăminte mincinoase, înşelătorii şi felurite apucături nedrepte.
288. Am dat învăţături mincinoase contrare învăţăturilor Biserici Ortodoxe, prin care mulţi creştini s-au pierdut, căzând în prăpăstiile ereziilor şi ateismului.

Porunca a IX-a

289. Am mărturisit strâmb asupra aproapelui meu înaintea oamenilor.
290. Am grăit minciuni cu care am adus altora pagubă sufletească şi trupească.
291. Nesocotind sinceritatea, am grăit şi umblat cu felurite minciuni.
292. Am fost silit uneori chiar peste voia mea, a spune minciuni.
293. Am umblat şi am grăit cu făţărie şi am vătămat cinstea şi numele bun al aproapelui, am calomniat, am clevetit.

294. M-am legat pe mine și pe alţii cu jurământ a tăgădui ce am furat eu sau alţii.
295. Am pârât pe cineva pe nedrept din răutate şi din ură.
296. Fiind pârât m-am apărat înaintea judecăţii cu mită, mărturii mincinoase şi jurăminte strâmbe.
297. Mi-am micşorat pedeapsa cuvenită prin: avocaţi plătiţi, mărturii false şi jurăminte mincinoase.
298. Am prepus, judecat rău, clevetit, calomniat, ponegrit, batjocorit, osândit, băgând în primejdii grele pe alţii.
299. Am fost urător de adevăr şi iubitor, făcător şi lucrător de minciuni.
300. Am stat la îndoială cu sufletul meu când trebuia să zic: „da” sau „ba”.
301. Am fost nestatornic în credinţă şi-n cuvântul bun ce l-am dat. Am vorbit cu două, ori mai multe înţelesuri. Am vorbit altfel de cum am gândit şi am gândit altfel de cum am vorbit.
302. Am umblat cu şiretenii şi linguşiri.

Porunca a X-a

303. Am poftit averea, femeia, copiii, vitele, binele, fericirea şi orice lucru al aproapelui meu.
304. Am ajutat prin vorbe şi fapte la poftirea, vinderea şi înstrăinarea averii aproapelui, a mirenilor, a persoanelor sfinţite, Călugări, Preoţi, Arhierei ai Sf. Biserici, Schituri, Mănăstiri şi ale altor locaşuri de binefacere obştească.
305. Am poftit, vorbit şi contat pe avere străină.

CELE ŞAPTE PĂCATE DE MOARTE

I. Mândria

306. M-am mândrit, trufit, lăudat, obrăznicit, înălțat

cu gândul, făţărnicit, depărtat de poruncile lui Dumnezeu, obişnuit a păcătui.
307. Am iscodit, am căutat slavă deşartă. Am fost făţarnic şi m-am făţărnicit.
308. Am obiceiuri rele şi nu le-am părăsit nici până acum.
309. Am pregetat a face fapte bune şi a vieţui creştineşte.
310. M-am depărtat de poruncile Dumnezeieşti.
311. Am avut și mi-am făcut voie prea slobodă spre felurite păcate.
312. Am căutat să am ciudăţenie şi singularitate trufaşă.
313. Sunt încăpăţânat. Sunt nesupus. Sunt ambiţios. M-am îngâmfat.
314. Sunt prea îndrăzneţ la a face rău, obraznic și fără de ruşine. Mă încred în sine-mi şi în oameni, în plăcerile, bunătăţile, averile şi puterile pământeşti.
315. Sunt împotrivitor, neascultător. Sunt împietrit la inimă.
316. Sunt tare fudul în gătirea cu haine şi obiecte luxoase.
317. Mă fălesc cu rudenii bogate şi de cinste, cu avere străină.
318. Mi-am împodobit casa cu obiecte luxoase.
319. Ca femeie mi-am retezat, ba chiar mi-am şi tuns părul capului după moda veacului acestuia… L-am aranjat pentru a robi inimile tinerilor.
320. Am purtat rochie scurtă, ori prea lungă. Am purtat pantofi şi ghete cu tocuri înalte.
321. Am râs de păcatele fraţilor mei, i-am osândit pe ei şi de păcatele mele nu m-am îngrijit.
322. M-am socotit a fi deştept şi am grăit deşertăciuni. M-am socotit a fi deasupra celorlalţi cu frumuseţea, cu învăţătura, cu cuvântul, cu glasul, cu cântările, cu sărăcia, cu îmbrăcămintea

de lux, ori cu cea modestă, cu mâncărurile și băuturile, cu postul, cu îngrășarea corpului, cu slăbirea lui.
323. Am căutat să fiu după moda lumii. M-am purtat după moda idolilor şi idolatrilor, sfidând astfel cuviinciosul port creştinesc.
324. Din mândrie şi prostie am defăimat uniforma, portul călugărilor, Preoţilor Bisericii.
325. M-am împodobit cu deşertăciuni idoleşti: cercei, mărgele, salbe, coliere, inele, mărtișoare, amulete, talismane, felurite fleacuri ale satanicei trufii femeieşti.
326. Am pus podoabe idoleşti pe Icoana Maicii Domnului și a Pruncului Iisus. Am pus cruce la gâtul Pruncului Iisus.
327. Am ascultat la ferestrele şi la uşile altora.
328. Am lăudat păcatele altora.
329. Am dat milostenie pentru a fi lăudat de oameni. M-am rugat cu glas înalt ca să mă audă oamenii.
330. Am intrat ca mirean (mireancă), călugăr, călugăriţă sau, cleric nehirotonisit, în Dumnezeiescul Altar. Ca eclesiarh (ă), m-am atins din nebăgare de seamă, neglijență, cu premeditare, de Sf. Masă, de Sf. Vase, de Sf. Chivot. Am umblat prin Sf. Altar fără rânduială, fără evlavia cuvenită, tulburând și întrerupând pe sfinţiţi liturghisitori în preoţescul lor oficiu Divin.
331. M-am adunat cu alţii în Veşmântărie (Diaconic), am vorbit, râs, povestit deşertăciuni lumeşti, glumit, făcut felurite semne şi alte blestemăţii.

II Iubirea de argint şi zgârcenia

332. Am fost lacom după avuţii. Am fost zgârcit şi nesimţitor, nepăsându-mi de lipsurile şi durerile

aproapelui meu.
333. Sunt nesăţios, nedrept, trădător.
334. Am fost de rea-credinţă (fraudulos) luând bani străini prin înşelăciune. Am înşelat pe altul. Am jurat strâmb pentru a câştiga avere.
335. Am silnicit şi sărăcit pe alţii prin minciuni şi vicleşug. Am strâmtorat pe cei slabi.
336. Sunt nemilostiv şi scump. Am strâns comori şi le-am îngropat în pământ.
337. Am adunat bani şi i-am dat cu camătă în bănci și la particulari, iar de cei lipsiţi n-am purtat grijă. Am mărit magaziile pentru a strânge prisosul rodurilor, ce se cădea dat săracilor care piereau sufleteşte şi trupeşte de foame, de sete şi de golătate.
Am fost grabnic a lua şi zăbavnic a da ajutor altora. Am stat la îndoială şi am murmurat când mi-au cerut săracii milă.
338. Am lăsat pe alţii să păcătuiască pentru ca eu să am câştig de pe urma lor.
339. Am câştigat bani și avere cu vicleşug, înşelăciuni, minciuni, vrăji, farmece și cu alte mijloace drăceşti. Am răpit din averile altora cu vicleşug, şiretenie, cerşetorie, ca să mă îmbogăţesc.
340. Am plâns cu lacrimi amare când am pierdut pământ, vite, bani, cinste lumească şi altele, până ce am căzut şi în deznădăjduire.
341. N-am socotit drept cum că zgârcenia ucide, iar dărnicia înviază sufletele.
342. Nu m-am îngrijit pentru veşnicie, n-am dat milostenie pentru sufletul meu cât am trăit, zicând că mi-or da copiii şi mă vor dezlega Preoţii.

III Desfrânarea

343. Am avut gânduri necurate.
344. În Duminici şi Sărbători m-am dus la cârciumi, jocuri, baluri, serate, nunţi cu lăutari, felurite

petreceri anticreştineşti, unde am mâncat, băut, jucat.
345. Am vorbit vorbe spurcate şi glume pricinuitoare dobitoceștii curvii. Am cântat cântări curvești. Am făcut cu ochiul.
346. Am privit felurite deşertăciuni, privelişti păcătoase, jocuri, râsuri, cu ochii mei. Am privit cu viclenie.
347. Am pipăit trup străin şi trupul meu propriu cu gânduri necurate. Mi-am strâns mâinile mele şi ale altei persoane cu gânduri necurate.
348. Am făcut nunți, botezuri, patroane... cu lăutari. Am jucat, dansat, bătut în pinteni, chiuit, plesnit în palme, am păşit şi săltat curveşte.
349. Am avut visuri necurate, care mi-au venit din închipuirile pătimaşe, din îmbuibare şi din beţie.
350. Am râs nebuneşte cu glas tare.
351. Am purtat corespondență cu scopul desfrânării.
352. Am făcut altor trupuri pricinuiri de păcatul curviei.
353. Nesocotind sfaturile bune ale părinţilor, învăţăturile bune ale Preoţilor, am umblat în căi rele, prăbuşindu-mă în prăpastia desfrânărilor.
354. Am păcătuit cu rudenii, făcând amestecare de sânge.
355. Am curvit în felurite chipuri. Am desfrânat cu: ochii, gura (gomorie), mişcările, corupând sufletele.
356. Am curvit şi preacurvit sufleteşte.
357. Am zis că păcatul curviei nu-i aşa mare; ci este o necesitate trupească şi sufletească.

IV Zavistia

358. Am clevetit pe alţii. Am şoptit la urechea altuia. Am făcut semne cu mâna. Am zavistuit pe alţii.
359. M-am bucurat de paguba și necazul altora. Mi-a părut bine când a murit altul. Mi-a părut rău

auzind de binele altuia, de purtarea bună, de prosperitatea şi fericirea lui.
360. Am zis la alţii să se ducă în ruşine, în temniţă, în robie, în sărăcie, la dracul şi altele. Am blestemat pe alţii şi am poftit în inima mea să se întâmple acele blesteme.
361. Am umblat cu vrăji, farmece, pentru a sparge casa aproapelui meu.
362. Am dorit paguba şi moartea altora. Am dat sfaturi rele şi altora să facă aşa. Am lăudat pe cei ce au făcut rău aproapelui meu.
363. Am batjocorit, calomniind (vorbind de rău) pe alţii înaintea mai multor oameni, răpindu-le pacea, cinstea şi numele cel bun.
364. După săvârşirea acestor feluri de crime, nu m-am dus iarăşi la acei oameni înaintea cărora i-am ponegrit, pentru a le întoarce cinstea şi numele cel bun.
365. Îngreuindu-mă cu păcatul mândriei, pizmei şi al urâciunii, n-am iertat pe vrăjmaşii mei când mi-au cerut iertare cu umilinţă.
366. N-am cerut iertare de la acei cu care am fost învrăjbit, nu le-am dat bună-ziua, nici nu le-am mulţumit când ei m-au salutat.
367. Am pândit cu viclenie şi cu gândul de a face rău altora. Din multă zavistie m-am umplut de patimi şi mi-am încărcat sufletul cu mulţime de păcate.
368. Sunt foarte duşmănos şi iubesc aceasta. Sunt nerecunoscător. Iubesc a batjocori pe alţii şi mă simt mulţumit când văd pe alţii batjocoriţi. Am ură pe alţii şi ţin minte răul făcut de alţii. Mi-a părut bine când un om a omorât pe altul. Am povestit altora greşelile aproapelui meu.

V Lăcomia

369. Am nesocotit şi călcat sfintele patru posturi de peste an, ajunurile, miercurile, vinerile şi lunile de peste tot anul, mâncând de dulce (de frupt).
370. Am lăcomia pântecelui.
371. M-am dus la cârciumă, unde mi-am pierdut vremea în vorbe putrede, ospeţe, petreceri, beţii şi alte blestemăţii, chiar şi în zilele sfinte de Duminici și Sărbători.
372. Am băut peste măsură şi m-am îmbătat. Am vărsat din beţie... ba chiar şi după ce m-am împărtăşit.
373. Din necumpătare mi-am stricat sănătatea, tâmpit mintea, risipit averea şi mi-am scurtat viaţa.
374. Am postit în vrăjmăşie, pentru a se păgubi, doborî, primejdui şi omorî vrăjmaşii mei.
375. Am postit numai prin schimbarea de bucate, nu şi de felurite păcate.
376. Am postit contra rânduielilor Sf. Biserici Ortodoxe. Când ea dezlega postul, eu am postit împotrivă şi când hotăra post, eu împotrivă mâncam de frupt.
377. Mi-am pierdut timpul în mâncări şi băuturi, cu jocuri, baluri, clăci şi alte prăznuiri drăceşti.
378. Am cârtit contra mâncărurilor. Am mâncat peste măsură, ba şi înainte şi după prânz şi după cină tot la fel. Am mâncat pe ascuns. Am mâncat ceva spurcat, sânge de animale, mortăciuni, sugrumat, pască evreiască, ş. a.
379. Am fost necumpătat în cheltuieli pentru întreţinerea mea şi a familiei.
380. Am vărsat din lăcomie, beţie... după Sf. Anaforă, Părticele, Aghiasmă mare, mică, chiar şi după Sf. împărtăşanie.
381. Când m-am îmbolnăvit nu mi-am căutat sănătatea, aşa cum eram dator.
382. Am mâncat şi băut în Sf. Biserică, necinstind

Sfinţenia ei, prin acestea şi alte neorânduieli.
383. Am mâncat de furat. Mi-am pus în gând să fur de la alţii. Am mâncat dreptul altuia.
384. Am învățat pe copiii noştri, pe slugile noastre să fure păsări, poame, bucate şi alte lucruri de la alţii ca să mâncăm.
385. Am mâncat viața altora.

VI Mânia

386. Sunt tare supărăcios. M-am mâniat, sunt răutăcios. M-am iuţit asupra aproapelui.
387. Am ură şi am strigat asupra altora. M-am certat și chiar am dorit a mă certa cu alţii. Am scrâşnit cu dinţii asupra altora.
388. M-am răzbunat pe alţii, în loc de a mă calma și a ierta.
389. Am ocărât pe aproapele meu.
390. N-am putut şi nu pot suferi pe cei ce-mi fac nedreptate.
391. Am blestemat. Am hulit cele sfinte, ba am învăţat şi copiii mei.
392. Am lovit pe alţii cu mânie. Am scuipat pe alţii.
393. Mi-a părut rău când nu m-am putut răzbuna.
394. M-am judecat cu rudele mele.
395. M-am ocărât, înjurat şi bătut cu fraţii şi surorile.
396. Am bătut animalele împovărate peste puterea lor.
397. N-am avut răbdare. Nu mi-am stăpânit mânia. M-am mâniat pe soţie și pe copii când n-am avut ţigări, haine luxoase, băutură pentru chefuri şi alte netrebnicii.
398. N-am avut astâmpăr. Am prigonit pe cei buni, lepădând blândeţea şi răbdarea şi m-am mâniat.
399. Am cârtit, lucrat împotriva rânduielilor Dumnezeieşti și contra adevărului învederat. Am

cârtit împotriva lui Dumnezeu în scârbe, prigoane, pagube, când am fost prigonit şi când am avut pagubă zicând: de ce bunii creştini suferă multe, iar păcătoşilor le merge bine.

400. Am bătut pe aproapele făcând vărsare de sânge. M-am pornit cu mânie ca o fiară sălbatică asupra oamenilor, a casnicilor şi asupra dobitoacelor.

401. Am ținut minte răul.

402. Am mustrat cu nemilostivire. Am făcut altora scârbă şi necaz, i-am clevetit, amărât şi tulburat. Am pornit pe alţii spre mânie şi pizmă.

403. Ca părinte, ca soţ, ca învăţător, ca stăpân, ca dregător, am asuprit, am făcut mizerie, am bătut pe fiii mei trupeşti şi duhovniceşti, soţie, elevi, subalternii mei, fără ca să stea ei contra mea.

404. Sunt învrăjbit cu alţii şi ţin mânie pe ei şi azi.

405. N-am folosit rodnicia tăcerii. La mânie am zis să fiu jidan, turc, păgân, măgar. Mi-am pornit limba la vorbe multe fără înfrânare.

406. Am fost nerăbdător când am căzut în necaz.

407. Am avut râvnă nesocotită, rea, nebunească, drăcească.

VII Lenea

408. M-am lenevit a-mi împlini datoriile mele de: gospodar, cetăţean, creştin, de bun sfătuitor, educator şi luminător al fiilor mei trupeşti şi spirituali şi salvator al aproapelui meu din căile pierzării.

409. M-am lenevit, neglijat a mă ruga lui Dumnezeu, în orice vreme şi-n orice loc... când am fost în primejdie de cădere în păcate, în necazuri, în boli şi-n diferite pericole.

410. M-am lenevit şi scumpit a face rugăciuni, milostenii, posturi, pomeni, slujbe, panahizi, Sf.

Liturghii şi alte binefaceri pentru uşurarea, odihna şi scoaterea din iad a sufletelor răposaţilor mei: părinţi, moşi, strămoşi, rudenii, binefăcători...

411. M-am lenevit a citi: Dumnezeieştile Scripturi, cărţi sfinte, reviste religioase şi felurite scrieri folositoare de suflet, rămânând astfel necunoscător al adevăratei Credinţe Ortodoxe.

412. M-am lenevit a lupta bine după legile divine, contra: patimilor rele, păcatelor, vrăjmăşiilor, clevetirilor, răutăţilor. N-am stăruit în lupta cea bună.

413. Seara m-am culcat neînchinat şi dimineaţa am plecat la treabă fără a mă ruga mai întâi lui Dumnezeu cu credinţă.

414. Am stat la masă fără a-mi face rugăciune şi Sf. Cruce, înainte şi după.

415. M-am lenevit în rugăciunile mele, am aşteptat a-mi veni cele trebuincioase sufletului şi trupului, fără a munci serios pentru a le dobândi.

416. În loc de rugăciune şi Sfânta Cruce, am fumat — tămâind pe diavolul —în loc de a mulţumi lui Dumnezeu pentru mâncare şi băutură.

417. M-am lenevit a mă ruga lui Dumnezeu noaptea, când m-am trezit din somn.

418. M-am lenevit a merge la Sf. Biserică pentru a asculta Sf. Slujbe, predicile, învăţăturile şi cântările dumnezeieşti.

419. M-am lenevit a-mi împlini datoria mea de creştin, faţă de Dumnezeu, de mine și de aproapele.

420. Am dormitat, căscat şi m-am întins în timpul Sf. Rugăciuni, acasă şi în Sf. Biserică.

421. Am lăsat lucrurile sfinte: Icoane, Cruci, candele, sfeşnice, tămâietori, ş.a., să se strice.

422. M-am lenevit a-mi cerceta şi mărturisi păcatele.

423. M-am lenevit a face fapte bune. Sunt lenevos în

darea milosteniei. Am dat milostenie fără socoteală, adică celor necredincioşi, vicioşi... În loc de a da credincioşilor creştini virtuoşi, lipsiţi, care sunt fraţi ai Domnului Hristos.

424. M-am lenevit a aprinde candela, lumânarea şi tămâie sfinţită, la facerea sfintelor rugăciuni.

425. La rugăciune n-am îngenuncheat cu amândoi genunchii, după pilda Sf. Prooroci, a Mântuitorului, a Sf. Apostoli, a tuturor Sfinţilor şi a creştinilor drept credincioşi şi osârdnici. La rugăciune am îngenuncheat numai cu un genunchi, precum în batjocură îngenuncheau evreii şi ostaşii, când pălmuiau pe Domnul Hristos când a pătimit de bunăvoie, şi ca diavolii, care pururea batjocoresc şi astfel Sf. Rugăciune.

426. Mi-am măgulit lenea cu cuvintele: dacă aş fi eu într-o Sf. Mănăstire, m-aş tot ruga, aş posti, aş citi cărţile sfinte, şi aşa cred că m-aş mântui.

427. M-am lenevit şi scumpit a chema preotul şi a face Aghiazmă (Sfeştanie) în casă la fiecare zi întâi a lunii şi nici măcar odată în an. N-am sfinţit casa când am intrat întâi să locuiesc în ea. N-am sfinţit fântâna, nici vasele ce s-au spurcat.

428. M-am lenevit a mă ruga şi a-mi face Sf. Cruce la plecarea în călătorie şi la începerea şi isprăvirea lucrului.

429. Am lăsat din lenevire și zgârcenie, cimitirul și mormântul rudelor mele neîngrădite.

430. N-am păzit făgăduinţele date la Sf. Botez (de Călugăr) nici ale Îngerescului Chip Monahicesc.

431. Din lenevire sau din rea obişnuinţă, în loc de „Iisus” şi de „Domnul nostru Iisus Hristos”, am pronunţat, scris, numai „Isus” și „Domnul Isus”, după cum obişnuiesc sectarii. Așijderea, tot din lenevire şi obişnuinţă, am retrogradat în rugăciuni şi cântări pe Maica Domnului, rostind în loc de:

„Bucură-te, Maică, pururea Fecioară” cu Îngerii și cu Sfinţii, „Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară”.
432. Am fost tovarăş şi prieten adeseori cu cei necredincioşi care luau în batjocură Sfânta Credinţă şi Sfintele Taine ale Sfintei Biserici Ortodoxe.
433. Am lăsat adeseori învăţătura cea bună, ba chiar am urât-o şi defăimat-o.
434. Am amânat pocăinţa de azi pe mâine, de la un post la altul, de la un an la altul împiedicând astfel cu fapta și cu cuvântul și pe alţii de a o face.
435. Stând la Sf. Rugăciune, la cântare, la Sf. Slujbe şi la ascultarea cântărilor Dumnezeieşti, mi-am lăsat mintea să hoinărească la lucruri, viclenii şi păcate lumeşti.
436. M-am lenevit şi n-am păzit poruncile date de Părintele meu Duhovnic la Sf. Spovedanie.
437. Am fost nebăgător de seamă. M-am lăsat bântuit de spiritul vicleşugului, necurăţiilor, nălucirilor, schimbării gândurilor bune cu cugete şi hotărâri rele.
438. M-am lenevit a creşte pe fiii şi finii mei (și pe cei încredinţaţi îngrijirii mele) în învăţătura şi frica Domnului.
439. M-am lenevit a certa şi pedepsi pe fiii mei trupeşti şi sufleteşti pentru abateri de la dreapta-credință și de la vieţuirea creştinească.
440. M-am lenevit a-mi spovedi toate păcatele de patru ori pe an, nici de trei, două şi nici măcar odată pe an. M-am spovedit fals, acoperindu-mi păcatele cu vicleşug şi minciuni. N-am mărturisit şi gândurile nesocotite la duhovnic iscusit, spre a nu cădea din dreapta-credinţă.
441. Am umblat din Duhovnic în Duhovnic căutând pe cel ce-mi va da un canon mai mic, pe cel ce ar zice numai ca mine şi astfel am precupeţit Sfânta Taină a Spovedaniei.

442. Nu m-am împlinit canonul de la Sf. Mărturisire.

PĂCATE STRĂINE

443. Am căzut în păcate străine cu cuvântul, cu felurite semne viclene şi cu fapte rele. Am poruncit altora să păcătuiască.
444. Am dat altora sfat să păcătuiască. Am îndemnat pe alţii să facă păcate. M-am învoit cu alţii la felurite păcate. Am ajutat pe alţii a păcătui.
445. Am putut, dar n-am voit să împiedic pe alţii a face păcate. Am ştiut sigur păcatele altora, dar le-am tăinuit. Am întărâtat pe semenii mei la mânie, provocându-i a păcătui prin vorbe rele, drăcuieli, înjurături de cele Sfinte, sudalme, jurăminte, bătăi, vărsări de sânge ba chiar la omoruri.

PĂCATE ÎMPOTRIVA MILOSTENIEI SUFLETEŞTI

446. N-am îndemnat pe păcătos să părăsească păcatul şi să petreacă o viaţă mai bună: creştinească, duhovnicească, bineplăcută lui Dumnezeu.
447. N-am învăţat pe cel neînvăţat şi nepriceput. N-am sfătuit bine pe cel ce are trebuinţă de sfat.
448. Nu m-am rugat lui Dumnezeu pentru aproapele.
449. N-am mângâiat pe cel întristat. N-am suferit ocările cu răbdare.
450. N-am iertat greşelile celor ce mi-au greşit.

PĂCATE ÎMPOTRIVA MILOSTENIEI TRUPEŞTI

451. N-am dat de mâncare celui flămând. N-am

adăpat pe cel însetat. N-am îmbrăcat pe cel gol.
452. N-am mers să cercetez pe cei din închisoare. N-am cercetat pe cei bolnavi.
453. N-am primit pe cel străin în casa mea.
454. N-am îngropat pe cei morţi.

CREDINŢA

455. Din neluare-aminte, uneori cu ştiinţă, ba și premeditare, am neglijat și părăsit virtuţile creştineşti și m-am dedat la vicii.
456. Nu m-am ostenit a cerceta cu luare-aminte Dumnezeieştile învăţături ale Sf. Biserici Ortodoxe, pentru a cunoaşte dreapta învăţătură, a mi-o agonisi, dezvolta, folosi şi apăra, aşa cum i se cuvine unui bine-credincios creştin.
457. Nu m-am ostenit cu chibzuială şi sârguinţă a cunoaşte pe Dumnezeu din cartea naturii, din lucrările Sale, din univers. M-am lăsat orbit a nu vedea pe Dumnezeu din cereasca lume a planetelor şi în sufletul omenesc.
458. M-am îndoit, ba am şi nesocotit superioritatea sufletului omenesc.
459. Nu m-am ostenit a pătrunde cât mai adânc în Simbolul Credinţei, „Crezul” şi pentru a cunoaşte Sf. noastră Credinţă Ortodoxă. Nu m-am silit a-mi agonisi o credinţă vie în Dumnezeu.
460. Am avut îndoială în judecata particulară, universală, cu răsplătirea vremelnică şi veşnică a faptelor omeneşti.

NĂDEJDEA

461. În necazuri, primejdii şi nefericiri am şovăit a nădăjdui în ajutorul lui Dumnezeu.

DRAGOSTEA

462. Nu m-am silit a aprinde în mine focul dragostei Sfinte.

463. Nu m-am silit cu bună chibzuială a-mi câştiga puternicele virtuţi cardinale. Am nesocotit Înţelepciunea de sus, prin care toate se fac bune și de mare folos vremelnic și veşnic.
Am nesocotit dreptatea, prin care omul devine plăcut, ales lui Dumnezeu. Am nesocotit Cumpătarea sau Înfrânarea prin care mulţi s-au curăţit de păcate, sfințindu-se Domnului.
Am nesocotit tăria sau bărbăţia spirituală prin care mulţi, chiar din păcătoşi, au ieşit biruitori asupra răului, încununându-se.
464. Cum mi-am folosit libertatea în cursul vieţii pământeşti: în virtuţi sau în vicii?

REZUMATUL ÎNDREPTARULUI PENTRU SPOVEDANIE

Păcatele notate în acest îndreptar prescurtat se împart tot în nouă grupe, după cum urmează:

1) Păcate împotriva Sfântului Duh.
2) Păcatele strigătoare la cer.
3) Păcatele împotriva celor zece porunci.
4) Păcate de moarte.
5) Păcate străine.
6) Păcatele împotriva milei sufleteşti.
7) Păcatele împotriva milei trupeşti.
8) Păcatele împotriva celor trei virtuţi teologice.
9) Păcatele împotriva celor patru virtuţi cardinale.

Păcate împotriva Sfântului Duh

Am păcătuit cu încredere prea mare în Dumnezeu...;
m-am deznădăjduit de mila lui Dumnezeu;
am stat împotriva adevărului;

am întristat, stins şi alungat pe Duhul Sfânt;
mi-am împietrit inima…;
scripturile Dumnezeieşti le-am socotit mincinoase;
am fost semeţ și am purtat grijă a păcătui…;
am hulit faptele bune ale aproapelui (1-10).
Am zis că nu există Dumnezeu și nici viață și răsplată veşnică;
am vorbit cu dispreţ despre religie şi despre cele ale credinţei;
am zis că Dumnezeu ne-a dat uitării (11-16).
Am crezut în calendarul vechi, neîndreptat (17).
Am crezut în spiritism şi în alte credinţe demonice şi m-am lepădat de Biserica Ortodoxă (18-22)
Mi-am pus în minte să mă omor de mai multe ori, şi m-am şi hotărât a împlini acest păcat (23).

Păcatele strigătoare la cer

Am ucis cu voia;
am făcut sodomie şi alte perversiuni sexuale, cu soţia şi alte femei;
am asuprit pe săraci, am oprit plata lucrătorilor;
am defăimat, terorizat şi bătut pe părinţi;
am defăimat pe Preoţii Bisericii (24-30).

Păcate împotriva celor zece porunci.

Porunca I-a

Am avut și am îndoială în credinţa întru Unul Dumnezeu şi în învăţăturile Sf. Biserici (31-34).
N-am iubit pe Dumnezeu mai presus de orice (35-37).
M-am abătut de la dreapta credinţă, am dezertat la credinţe eretice-sectare, am primit daruri şi binecuvântare de la ei, m-am unit cu ei, căsătorit cu ei…(38-45).
Am făcut glume răutăcioase asupra religiei;
am defăimat pe orbi, şchiopi, ologi şi am privit la

diferite
privelişti păcătoase...(46-49).
Am profanat Semnul Sfintei Cruci (50-54).
Nu m-am rugat cu credinţă; în timpul rugăciunii m-am gândit la lucruri lumeşti; m-am rugat cu ochii închişi, cu faţa îndreptată către apus, miazănoapte, miazăzi; am zis că toate religiile sunt bune (55-62; vezi şi 38-45).

Porunca a II-a

Am slujit făpturilor mai mult decât lui Dumnezeu;
m-am lăsat amăgit spre păcate;
am slujit feluritelor găteli şi feluriţilor idoli;
m-am pus în slujba păcatelor;
am smintit pe alţii;
am râs de cei ce se reţineau de la păcate;
am oprit pe alţii de la fapte bune;
am retrogradat pe Maica Domnului, zicându-i Mireasă în loc Maică;
am avut îndoială asupra sfinţeniei Sfintei Biserici (63-73; vezi şi 43).
Am fumat şi am servit patima fumatului (74-76).
Am lepădat podoaba bărbătească, barba şi mustăţile;
m-am parfumat;
m-am mascat de Anul Nou;
m-am dus la descântători, vrăjitori;
am descântat, vrăjit (77-81).
Am crezut în superstiţii: explicarea viselor, strigoi, deschiderea Psaltirei, zodii, purtarea talismanelor, noroc, diferite ghiciri, legări şi dezlegări (82-88; şi 90-94).
M-am purtat după modă;
am profanat Dumnezeiasca împărtăşanie (89).

Porunca a III-a

Mi-am pus în minte să jur strâmb;

am jurat la judecată, cu voie și fără de voie (95-96).
Am zis „zău” şi am pronunţat Numele lui Dumnezeu la toate nimicurile (97).
M-am dat dracului pe mine, pe alţii şi alte lucruri;
m-am blestemat în felurite chipuri (98-99).
M-am răzbunat pe alţii;
am împlinit jurămintele rele;
am dat în judecată pe alţii;
am judecat pe alţii
am zis că şi Preoţii pot să jure (100-104).
Am făgăduit cuiva, ceva şi n-am împlinit (105).
Am suduit (înjurat) de cele sfinte (106).
Am vorbit cu dispreţ despre cele sfinte (107-108).
N-am împlinit făgăduinţa de la Sf. Botez şi alte făgăduinţe (109-110).
N-am lucrat din răsputeri a păzi poruncile (111).
M-am împărtăşit cu nevrednicie, am scuipat în cele trei zile după ce m-am împărtăşit şi m-am întors cu voinţă la păcate;
am crezut că cei ce se împărtăşesc, mor (112-115)
Am corupt pe alţii să jure strâmb;
am întrebuinţat numele lui Dumnezeu la descântece şi vrăji;
am săvârşit păcatul ieroseliei;
am chemat numele lui Dumnezeu să-mi ajute a păcătui, şi am cerut în rugăciune ce nu se cădea (116-119).
Am făgăduit ceva la biserici şi n-am împlinit;
am zis că copiii în zadar se botează;
m-am jurat în felurite chipuri;
am necinstit Numele lui Dumnezeu (120-124).

Porunca a IV-a

Am lucrat în zile oprite (125-126).
În Biserică mi-am ales locul de frunte;
ca femeie, am trecut din pronaos în naosul Bisericii

(127-128).
N-am adus daruri la Sf. Biserică;
am ascultat fără evlavie slujba;
n-am cercetat regulat Sf. Biserică;
am venit prea târziu şi am plecat mai înainte;
n-am respectat zilele sfinte cu fapte bune;
m-am dus la Sf. Biserică îmbrăcat după moda lumii (129-136).
Am cugetat cele rele, dormitat, căscat, uitat înapoi, vorbit, râs, stricat aerul, la sfânta rugăciune, acasă, şi la Sf. Biserică (137).
Am oprit pe alţii de la fapte bune (138-139).
Am postit şi am făcut metanii sâmbăta şi Duminica şi n-am făcut când trebuia să fac;
n-am făcut cele şapte laude şi stând acasă în timpul Sf. Liturghii, n-am făcut rugăciuni în acel timp (140-145).
Ca femeie am intrat în Biserică când nu trebuia (146).
Ca bărbat am intrat în Sf. Biserică în vremea când am avut scurgere, nespălat, neprimenit (147).
Am hulit Biserica, n-am cercetat-o regulat şi am vieţuit anticreştineşte;
am stat şi m-am sculat de la masă fără rugăciune;
am mâncat cu lăcomie şi fără rânduială;
am zis că adventiştii cred bine;
am fost de partea stilişti lor;
m-am făţărnicit că cred drept, dar am fost contra ortodoxiei (148-156).

Porunca a V-a

N-am iubit copiii mei deopotrivă;
nu i-am lăsat să se facă monahi;
n-am purtat grijă de mântuirea lor;
nu i-am învăţat rugăciunile ce trebuia;
nu i-am învăţat să se ferească de păcate şi de

prietenii rele;
nu i-am pedepsit pentru abateri;
ci i-am povăţuit să facă rău la alţii;
am purtat ură pe părinţii mei;
i-am iubit mai mult decât pe Dumnezeu;
n-am ascultat de părinţii mei;
nu i-am cinstit cum trebuia;
i-am blestemat şi le-am dorit moarte;
i-am părăsit în necazuri, şi nu m-am îngrijit de ei, nici după moartea lor, cu slujbe la Sf. Biserică (157-171).
Când am avut diferite necazuri, n-am alergat la Sf. Biserică, ci m-am dus la vrăjitori; am crezut în visuri;
n-am ascultat de mai-marii mei;
nu mi-am îndeplinit datoria mea de păstor sufletesc;
m-am împotrivit învăţăturii Preoţilor;
am purtat ură pe ei;
n-am păzit canonul dat la spovedanie;
am învinuit pe Preoţii Bisericii şi i-am grăit de rău;
am zis că e semn rău când mi-a ieşit un Preot în cale (172-186; vezi şi 83).
Ca bărbat nu mi-am iubit femeia mea, am socotit-o ca pe o roabă; ca soţie nu m-am supus bărbatului meu;
l-am ocărât şi m-am purtat faţă de el cu obrăznicie;
în ale căsătoriei nu m-am supus lui;
am nelegiuit amândoi contra firii, pentru a nu face copii;
m-am despărţit de soţul meu şi m-am recăsătorit (187-192).

Porunca a VI-a

M-am gândit şi m-am răzbunat pe vrăjmaşi; le-am dorit pagubă şi moarte; am căutat a le face rău;
am amărât viaţa altora;

i-am urât şi sfătuit la bătăi şi ucideri;
am ucis oameni cu voie şi fără voie şi prin grăire de rău (193-200; vezi şi 24; 214).
Am contribuit la uciderea sufletească şi trupească a fiilor mei;
am căzut în păcatul avortului (201-203; 24;).
Am folosit buruieni și doctorii pentru a ucide copiii în pântece. Am ucis copii în pântece;
am căutat să botez pe cei avortaţi;
am ucis copii după botez şi pe cei nebotezaţi;
am abandonat copiii, spre a fi găsiţi şi crescuţi de alţii;
m-am înţeles cu soţul în a practica metode anticoncepţionale (204-209).
Am însoţit pe alţii la ucideri;
mi-am destrămat singur sănătatea;
am făcut pariuri;
mi-am ucis sufletul cu purtarea de grijă a trupului (210-213; 200).
Am plătit slujbe la Preoţi pentru vrăjmaşi;
am câştigat bani şi avere cu vicleşug;
am avortat fără voie;
m-am purtat cu cruzime faţă de animale (215-219).

Porunca a VII-a

Am avut cugete şi pofte trupeşti, m-am îndulcit cu ele şi nu le-am scos din inimă;
am căutat prilej a păcătui;
mi-am aţâţat poftele;
am făcut fapte necuviincioase înaintea altora;
m-am purtat cu obrăznicie faţă de alţii;
am ascultat şi cântat cântece lumeşti;
am privit chipurile necuviincioase;
am pus fotografii în rama Sf. Icoane;
am citit cărţi rele și am dat și la alţii;
am căzut în necurăţie în timpul somnului şi treaz;

mi-am stricat fecioria cu malahia (220-230).
Am privit fete străine cu gânduri necurate,
am preacurvit cu dobitoace şi cu păsări;
am curvit cu văduve, cu fecioare, am preacurvit cu femei căsătorite, cu feţe bisericeşti, cu rude spirituale, cu rudenii de sânge sau cu femei (bărbaţi) de altă lege?
Am trăit în concubinaj;
am păcătuit cu soţia mea (cu soţul meu) în zilele oprite;
ca tată am culcat cu mine în pat fetele mărișoare, ca mamă băieţii mărişori;
am jucat la petreceri cu muzicanţi;
am ascultat şi vorbit vorbe netrebnice şi măscăriciuni;
am râs neoprit şi mi-am pornit gura spre vorbe rele;
am răpit fecioară, femeie căsătorită, divorţată.., ş.a.;
am jucat diferite jocuri: biliard, popice ş. a.;
m-am căsătorit cu două femei în acelaşi timp;
m-am căsătorit cu altă femeie, nefiind divorţat de cea dintâi;
nu m-am îngrijit a salva din desfrânare pe cei căzuţi în acest păcat (231-246).

Porunca a VIII-a

Mi-am pus în gând să fur, să înşel, să nu plătesc ce sunt dator;
am avut mare poftă a mă îmbogăţi;
am înşelat;
am nedreptăţit pe aproapele;
am furat ceva de la aproapele;
am furat ceva de la soţul (soţia) meu, de la părinţii mei;
ca slugă am furat ceva de la stăpânii mei;
am găsit lucruri şi auzind ale cui sunt nu le-am

înapoiat;
am luat în timpul războiului, lucruri rămase;
am fost nemulţumit cu starea mea;
m-am pornit cu ură de moarte asupra celor ce m-au furat;
am jelit morţii păgânește;
am făcut multe neorânduieli la priveghiurile morţilor;
m-am purtat ca un fur faţa de răposaţii mei;
n-am dat pomenirile şi pomenile ce eram dator;
am luat lucruri, bani, ceara ş. a. de la Sf. Biserică (247-266}
Am răpit din averea mănăstirilor, Bisericilor, am adus jertfa la Sf. Biserică ce era mai prost şi din furături;
am răpit din averea publică;
am mutat hotarul;
am dat sfat cuiva să fure;
am cheltuit bani pe tutun şi felurite deşertăciuni;
am răpit suflete din Biserica lui Dumnezeu;
am răpit slujba pentru câştig;
am dat mită pentru cumpărarea darului Duhului Sfânt;
am furat din vremea zilelor sfinte (261-270).
Am jefuit, profanat mormintele;
nu m-am ținut de învoiala, tocmeala făcută cu alţii;
n-am lucrat după puterea mea în slujba oamenilor şi a Bisericii;
nu mi-am plătit datoriile;
n-am dat milostenie după puterea mea, am spart case, am furat lucruri ş. a.;
am primit pe hoţi şi lucruri furate în casa mea;
am hoţit în bande tâlhăreşti jefuind la drumul mare pe oameni;
am stricat din răutate averea străină (271-280).
N-am întors punga furată aproapelui meu;

mi-am însuşit banii de la condica de strâns pentru biserică;
am năpăstuit pe alţii;
am răpit pacea aproapelui meu;
am stricat numele cel bun al cuiva;
am băgat vrajbă între oameni;
am păgubit pe aproapele, am clevetit pe alţii şi n-am pus piedică clevetirilor;
am moştenit averea de la părinţi, agonisită pe căi nedrepte;
am dat învăţături mincinoase (281-288; vezi şi 276).

Porunca a IX-a

Am mărturisit strâmb asupra aproapelui;
am grăit minciuni cu care am adus pagubă altora;
am fost silit uneori chiar peste voia mea a spune minciuni;
m-am legat pe mine şi pe alţii cu jurământ a tăgădui ce am furat eu sau alţii;
am pârât pe cineva pe nedrept;
fiind pârât, m-am apărat cu mărturii mincinoase;
mi-am micşorat pedeapsa cuvenită prin avocaţi;
am bănuit, judecat rău;
am fost urâtor de adevăr;
am stat la îndoială când trebuia să zic: da sau ba;
am fost nestatornic în credinţă;
am vorbit cu două sau mai multe înţelesuri;
am vorbit altfel de cum am gândit şi am gândit altfel de cum am vorbit;
am umblat cu şiretenii şi linguşiri (289-302)

Porunca a X-a

Am poftit orice lucru al aproapelui meu;
am ajutat prin vorbe şi fapte la poftirea şi înstrăinarea averii aproapelui meu; am poftit și contat pe avere străină (303-305).

Cele şapte păcate de moarte

I. Mândria

Am căzut în păcatul mândriei şi al fiicelor ei;
am obiceiuri rele;
am pregetat a face fapte bune;
m-am depărtat de poruncile lui Dumnezeu;
mi-am făcut voie slobodă la păcate;
am căutat să am ciudăţenie şi singularitate trufaşă;
sunt încăpăţânat, nesupus, ambițios;
m-am îngâmfat;
sunt prea îndrăzneţ în a face rău;
ca femeie mi-am retezat, ba chiar şi tuns părul capului;
am purtat rochie scurtă ori prea lungă (306-320).
M-am socotit a fi deasupra celorlalţi;
am căutat să fiu după moda lumii;
am pus podoabe pe Icoana Maicii Domnului;
am pus cruce la gâtul Pruncului Iisus;
am ascultat la ferestrele şi uşile altora;
ca mirean am intrat în Sf. Altar;
m-am adunat în vesmântărie și am făcut neorânduieli (321 -331).

II. Iubirea de argint şi zgârcenia

Am fost lacom după avuţii;
am fost zgârcit;
sunt nesăţios, nedrept, trădător;
sunt nemilostiv şi scump, am adunat bani pe care i-am dat cu camătă;
am fost grabnic a lua şi zăbavnic a da;
am murmurat când mi-au cerut săracii mila;
am lăsat pe alţii să păcătuiască pentru ca eu să câştig;
am câştigat avere cu vicleşug;
am plâns cu lacrimi când am pierdut ceva;

n-am socotit că zgârcenia ucide, iar dărnicia învie sufletele;
nu m-am îngrijit pentru veşnicie aşa cum trebuia (332-342; 247).

III. Desfrânarea

În zile de Duminică şi sărbători, m-am dus la cârciumă, la petreceri anticreștineşti;
am ascultat și cântat cântece curveşti;
am făcut cu ochiul;
am pipăit trup străin şi trupul meu cu gânduri necurate;
am făcut nuntă şi alte petreceri cu muzică şi jocuri;
am avut visuri necurate;
am purtat corespondenţă cu scopuri desfrânate;
am curvit în felurite chipuri;
am preacurvit sufleteşte;
am zis că păcatul curviei nu-i aşa mare (343-357; vezi şi 220; 224; 226).

IV. Zavistia

Am făcut semn cu mâna;
am şoptit la urechea altuia;
am zavistuit pe alţii;
am zis la alţii să se ducă în ruşine;
nu m-am împăcat cu aceşti oameni pe care i-am jignit;
n-am iertat pe cei care mi-au cerut iertare, n-am cerut iertare de la cei cu care am fost învrăjbit;
sunt duşmănos;
am ură pe alţii;
am ţinut minte răul;
am povestit altora greşelile aproapelui meu (358-368; Vezi şi 10; 103, 185, 200; 283; 286; 363).

V. Lăcomia

Am mâncat de frupt (de dulce) în zile oprite; untură şi cărnuri în săptămâna brânzii; peşte, ulei şi vin în zile oprite;
am lăcomia pântecelui;
am băut peste măsură şi m-am îmbătat;
am vărsat din beţie şi după ce m-am împărtăşit;
am postit în vrăjmăşie;
am postit contra rânduielilor;
mi-am pierdut timpul în mâncări şi băuturi;
am cârtit contra mâncărurilor;
am mâncat peste măsură;
am mâncat printre prânzuri fără rugăciune, ceva de furat, ceva spurcat, pe ascuns şi cu lăcomie;
am fost necumpătat în cheltuieli pentru întreţinerea mea şi a familiei;
când m-am îmbolnăvit nu mi-am căutat sănătatea;
am mâncat şi băut în Sf. Biserică;
am mâncat dreptul altuia;
am mâncat viaţa altora (369-385).

VI. Mânia

Sunt tare supărăcios, mânios;
m-am certat cu alţii şi am dorit de a mă certa;
m-am mâniat adeseori pentru lucruri de nimic;
am lovit pe alţii la mânie făcând vărsare de sânge;
m-am ocărât şi certat cu fraţii şi surorile făcând vărsare de sânge; am bătut animalele împovărate peste puterea lor;
n-am avut răbdare;
nu mi-am stăpânit mânia;
n-am avut astâmpăr;
am cârtit împotriva lui Dumnezeu în necazuri;
m-am pornit cu mânie asupra altora ca o fiară sălbatică;
am mustrat pe alţii cu nemilostivirea;
am fost aspru cu cei mai mici;

sunt învrăjbit cu alţii;
n-am folosit tăcerea;
nu mi-am stăpânit mânia;
am fost nerăbdător în necazuri;
am avut râvnă nesocotită (386-407).

VII. Lenea

M-am lenevit a-mi împlini toate datoriile mele;
m-am lenevit a mă ruga în orice vreme şi loc şi noaptea când m-am trezit din somn;
n-am făcut rugăciuni şi n-am plătit slujbe pentru răposaţii mei;
n-am citit cărţi sfinte;
m-am luptat şi nu am stăruit în lupta cea bună;
m-am culcat seara neînchinat și dimineaţa am plecat la lucru fără rugăciune;
am lăsat icoane, cruci, candele, sfeşnice ş. a. să se strice;
m-am lenevit a-mi înceta păcatele şi a le mărturisi;
m-am lenevit a face fapte bune;
am dat milostenie fără dreaptă socoteală;
n-am aprins candela, lumânarea şi tămâie la rugăciune;
am îngenunchiat la rugăciune numai cu un genunchi;
mi-am măgulit lenea (408-426).
N-am stropit cu sfânta agheasmă la fiecare zi întâi a lunii;
n-am făcut rugăciune la plecare şi sosirea din călătorie;
la începerea şi terminarea lucrului;
n-am îngrijit de cimitir şi de mormintele răposaţilor mei;
din obişnuinţă rea în loc de „Iisus” şi de „Domnul nostru Iisus Hristos”, am pronunţat și scris numai „Isus” şi „Domnul Isus” după cum obişnuiesc

sectarii;
am retrogradat pe Maica Domnului, zicându-i Mireasă în loc de Maică;
am amânat pocăinţa;
n-am păzit poruncile date de Părintele duhovnic;
am fost nebăgător de seamă;
m-am lenevit a mă spovedi de patru ori pe an;
am umblat din duhovnic în duhovnic;
nu mi-am împlinit canonul de la Sfânta Mărturisire (427-442; vezi şi 159; 160; 161).

Păcate străine

M-am făcut părtaş la păcate străine (443-445).

Păcate împotriva milei sufleteşti şi trupeşti

Am greşit față de mila sufletească şi trupească (446-454)

Credinţa

Nu m-am silit a-mi agonisi o credinţă vie în Dumnezeu (455-460).

Nădejdea

În necazuri şi primejdii ara şovăit a nădăjdui în ajutorul lui Dumnezeu (461).

Dragostea

Nu m-am silit a aprinde în mine focul dragostei sfinte;
nu m-am silit cu bună chibzuială a-mi câştiga virtuţile cardinale; am nesocotit Înţelepciunea de sus;
am nesocotit Dreptatea;
am nesocotit Cumpătarea sau Înfrânarea;
Am nesocotit Tăria sau Bărbăţia spirituală;
mi-am folosit rău libertatea în cursul vieţii mele pământeşti (462-464).

Pentru toate aceste păcate făcute de mine şi

pentru care sunt vinovat înaintea lui Dumnezeu, mă căiesc, îmi pare foarte rău şi mă hotărăsc să nu le mai fac.

Pentru aceasta vă rog rânduiţi-mi canon, Sfinţite Părinte, iertaţi-mă, binecuvântați-mă și vă rugaţi pentru mine păcătosul.

Rugăciune după Sfânta Spovedanie

Începutul obişnuit...

Psalmul 102

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu numele cel Sfânt al Lui. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, şi nu uita toate răsplătirile Lui.

Pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăveşte din stricăciune viaţa ta, pe Cel ce te încununează cu milă şi cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăţi pofta ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinereţile tale. Cel ce face milostenie Domnul şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv. Nu până în sfârşit se va iuţi, nici în veac se va mânia. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă. Că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa, spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră, adusu-şi-a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut într-însul și nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său; iar mila Domnului din veac şi până în veac spre cei ce se tem de Dânsul. Şi dreptatea lui

spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui, şi-şi aduc aminte de poruncile Lui ca să le facă pe ele. Domnul din cer a gătit Scaunul Său, și împărăţia Lui pe toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul toţi îngerii Lui, a auzi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui care faceţi voia Lui, binecuvântaţi pe Domnul toate lucrurile Lui, în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Psalmul 31

Fericiţi cărora s-au iertat fărădelegile şi cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleşug. Când am tăcut, topitu-s-au oasele mele în strigătul meu toată ziua. Că ziua şi noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, prefăcutu-m-am în uscăciunea verii. Fărădelegea mea am cunoscut şi păcatul meu n-am acoperit. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului şi tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul în vreme bine cuvenită, însă un potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia. Tu eşti scăparea mea de necazul ce mă cuprinde, bucuria mea. Izbăveşte-mă de cei ce m-au înconjurat...
Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, mult milostive, îţi mulţumesc Ţie, că prin mărturisirea cea către duhovnicescul meu Părinte, m-ai învrednicit pe mine păcătosul să iau de la Tine iertarea păcatelor mele. Ca David cel ce a zis: ‚Juratu-m-am şi am pus ca să păzesc judecăţile dreptăţii Tale”, făgăduiesc şi eu înaintea Ta, cu voinţă hotărâtoare a sufletului meu, că aleg mai bine a muri, decât a face de acum înainte vreun păcat de moarte şi a amărî cu el bunătatea Ta cea nemăsurată. Dar de vreme ce voinţa mea este

neputincioasă, singură de sine fără ajutorul Tău, mă rog Ţie fierbinte, să mă întăreşti cu Darul şi ajutorul Tău, ca să rămân până la sfârşit neschimbat în această hotărâre. Dă-mi, Doamne, ca cealaltă vreme a vieţii mele să o petrec în pace și în pocăinţă, şi să dobândesc în această viaţă Darul Tău, iar în cealaltă fericirea de veci, pentru rugăciunile prea binecuvântatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Amin.

CUPRINS

ÎNDREPTAR PENTRU SPOVEDANIE.....2

Rugăciune înainte de a merge la Sfânta Spovedanie.....4

Rugăciunea lui Manase împăratul.....5
Psalmul 6.....6
Psalmul 129.....6
Rugăciune de umilinţă către Domnul nostru Iisus Hristos.....7
Rugăciune pentru recunoaşterea ticăloşiilor noastre.....7
Rugăciune umilită pentru recunoaşterea

păcatelor..... 9

ÎNDRUMĂRI LĂMURITOARE PENTRU FOLOSIREA ÎNDREPTARULUI DE SPOVEDANIE.....11

PĂCATE ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT.....14

PĂCATE STRIGĂTOARE LA CER.....15

PĂCATE ÎMPOTRIVA CELOR ZECE PORUNCI 16

Porunca a II-a.....18
Porunca a III-a.....21
Porunca a IV-a.....23
Porunca a V-a.....25
Porunca a VI-a.....28
Porunca a VII-a.....30
Porunca a VIII-a.....32
Porunca a IX-a.....35
Porunca a X-a.....35

CELE ŞAPTE PĂCATE DE MOARTE.....36

I. Mândria.....36
II Iubirea de argint şi zgârcenia.....37
III Desfrânarea.....38
IV Zavistia.....39
V Lăcomia.....40
VI Mânia.....41
VII Lenea.....42

PĂCATE STRĂINE.....45

PĂCATE ÎMPOTRIVA MILOSTENIEI SUFLETEŞTI.....45

CREDINŢA.....46
NĂDEJDEA.....46
DRAGOSTEA.....46

REZUMATUL ÎNDREPTARULUI PENTRU SPOVEDANIE.....47
Păcate împotriva Sfântului Duh.....47
Păcate împotriva celor zece porunci.. 48
Cele şapte păcate de moarte.....55
Păcate străine.....59
Păcate împotriva milei sufleteşti şi trupeşti 59

Rugăciune după Sfânta Spovedanie.....60
Psalmul 102.....60
Psalmul 31.....60

Pentru toate greşelile ce facem noi oamenii, două judecăţi a rânduit Dumnezeu, una aici pe pământ, a sfintei mărturisiri şi alta la cer, a celei de a doua arătări a lui Hristos. Aici pe pământ şade judecător un om plin de milostivire, acolo şade judecător un Dumnezeu plin de mânie; aici cine se judecă se iartă, dar acolo cine se judecă se osândeşte. Nu este alt chip ca noi să nu fim judecaţi, ori aici, ori acolo la acel Scaun de Judecată.

(Ilie Miniat)

I.S.B.N. - 973 - 96036 - 6 - 1